

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1969
ΑΡ. 86 - 88, ΕΤΟΣ Η'

ΚΡΟΥΣΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Κόνιτσα

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ: Δρ. 100 — Κοινοτήτων: Δρχ. 150 — Ἐξωτερικοῦ: Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

Διευθυντής: ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ, Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι

Τυπογραφείου: Κ. Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστέρι

Ἀνταποκριτής ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἀντιπρ)πος ἐν Ἰωαννίνοις: ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ δικηγόρος, δδὸς Μπότσαρη τηλ. 654

» ἐν Θεσ)νίκη: Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ Ιατρός, δδὸς Ἰκτίνου 4, τηλ. 78.949

Ἐμβάσματα: ΔΗΜ.ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 702)

Ἀλληλογραφία : ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

: Τζαμὶ Σουλτāν Σουλεīμāν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς (1536)

ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

: Προβλήματα τῆς Ἐπαρχίας

ΓΙΑΝ. Λ.

: Παζαριοῦ Ἀνατομῆ

Σ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

: Ρουμανικὴ προπαγάνδα

Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

: Ἡ γυναίκα μὲ τὸ τσεμπέρι

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑ·Ι·ΣΙΟΥ

: Ἐνθυμήσεις

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

: Νέα ἀπ' τὴν πατρίδα

Προβλήματα της Επαρχίας

(Σημειώσεις από την Τοπικήν Επιμορφωτικήν Συγκέντρωσιν
τῶν Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Επαρχίας Κονίτσης τῆς 23-6-1969)

Ό κ. Παλιός (διευθυντής Νομαρχίας)

Συγέστησε τὴν πλήρη και στενήν συνεργασίαν τῶν μελών τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων και λοιπῶν Κοινοτικῶν παραγότων και Δημοτῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χωρίων. «Κάνω, εἶπεν ὁ κ. Παλιός, τὴν θλιβερὰν διαπίστωσιν ἐπὶ μίαν τριετίαν ὅτι αἱ κατὰ χωρία Επιτροπαὶ Κονίτσης Ἀναπτύξεως ἀδρανοῦν. Ηρέπει ἀπαξὲ τοῦ μηνὸς νὰ συγκεντρώνουν τοὺς δημότας και νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις καθαριότητος, δόδην και οἰκιῶν, ἔξυγιάνσεως κλπ. και ἀκολούθως νὰ κάνουν ἐκθέσεις ἐπιτευχθέντων ἔργων».

Ό κ. Ιωάν. Ηαπασταύρου Δ) ντῆς Γεωργίας ἀνέπτυξεν τὸ πρόγραμμα Γεωργικῆς και Κτηνοτροφικῆς Ἀναπτύξεως, συμφώνως πρὸς τὸ ὅποιον θὰ γίνῃ ἡ ἀνακατασκευὴ τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου πεδιάδος Κονίτσης ἐκτάσεως 17.000 στρεμμάτων. Όμοιως δὲ θὰ κατασκευασθῇ ἀρδευτικὸν ἔργον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ ποταμοῦ Βοϊδομάτι. Θὰ ἀξιοποιηθοῦν διάφοροι δοσκότοποι διὰ κατασκευῆς ὑδατοδεξαμενῶν, ρυθμίσεως δοσκῶν κλπ. Όμοιως προβλέπεται ἡ κατασκευὴ συγχρονισμένων Σφαγείων ἐν Κονίτσῃ δυναμικότητος 100-300 τόννων προϋπολογισθείσης δαπάνης 600 χιλ. δργ., καθὼς και ἡ ἀνέγερσις δρεινῶν τυροκομείων π.χ. εἰς Βούρμπιανγην ἢ Πυρσόγιανην κλπ. Ὑπάρχει ἐπίσης πρόγραμμα ἐνισχύσεως τῆς κτηνοτροφίας, πτηνοτροφίας, μελισσοκομίας κ.ἄ. καθὼς και διὰ δελτίσιν ιδιωτικῶν δοσκοτόπων. «Διὰ τῶν ἀνωτέρω μέτρων, εἶπεν ὁ κ. Ηαπασταύρου, θὰ ἀνακοπῇ τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως και ἀστυφιλίας ἀλλὰ ἐπιβάλλεται ἐκσυγχρονισμὸς τῶν μεθόδων παραγωγῆς διὰ νὰ συναγωνισθοῦμεν ως ἀγρόται τοὺς ξένους συαδέλφους μας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς».

Ό κ. Διευθυντὴς δασῶν ὁ ὅποιος εἶπεν ὅτι εἰς τὴν Επαρχίαν Κονίτσης ὑλοτομοῦνται ἐτησίως περὶ τὰς 25-30 χιλιάδας κυρικῶν ξυλώδους ὅγκου. Η

ποσότης αὐτὴ δύναται νὰ διπλασιασθῇ και τριπλασιασθῇ, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ κατασκευασθοῦν δασικοὶ δρόμοι, νὰ προσληφθοῦν ὑπὸ τῶν δασοκτημόνων Κοινοτήτων ἔνας ἢ δύο δασολόγοι, διότι οἱ δημόσιοι τοιοῦτοι δὲν ἔπειρον, νὰ προσδοῦν αἱ Κοινότητες και τὸ Δημόσιον εἰς φυσικὰς και τεχνητὰς ἀναδασώσεις, νὰ προστατευθοῦν τὰ δάση ἀπὸ τὰς πυρκαϊᾶς και τὴν δοσκήν, και νὰ διατίθεται ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων ἕνα ποσοστὸν 25% ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν δασῶν ἔσοδα και πάλιν ὑπὲρ τῶν δασῶν.

Περαιτέρω ὁ κ. Διευθυντὴς ἀνεκοινώσειν ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα δασικῶν ἔργων, προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ὄρεινῶν ὑδρονομικῶν ἔργων εἰς τὰς Κοινότητας Ἀγίας Παρασκευῆς και Πουρνιᾶς ἀξιας 500 χιλ. δραχμῶν και ἔτεραι 500 χιλιάδες θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἔργασιῶν ἐπὶ τῆς δασικῆς δόδου Ἀετομηλίτσης.

Ο Πρόεδρος Ηληκατίου ἐζήτησεν τὴν συντήρησιν και βελτίωσιν τῆς πρὸς τὸ χωρίον του ἀμαξιτῆς δόδου, καθὼς και τὴν κατασκευὴν κοινοτικῆς ἐντὸς τοῦ χωρίου δόδου. Ό κ. Νομάρχης ἀπήγνησεν ὅτι ὑπάρχει σχετικὴ πίστωσις ἐκ 350.000 διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν δόδον Πυρσογιάννης - Ηληκατίου.

Ο Πρόεδρος Λυκορράχης εἶπεν ὅτι τὸ μοναδικὸν του αἴτημα εἶναι ἡ ἐπίσπευσις τῆς διαδικασίας πρὸς μεταφορὰν τοῦ χωρίου του εἰς τὴν νέαν τοποθεσίαν παρὰ τὴν Εθνικὴν δόδον και ἡ κατασκευὴ ὑδραγωγείου διὰ τὸν νέον οἰκισμόν.

Ο Πρόεδρος Αγδονοχωρίου ἐζήτησε τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ ἔργου διὰ τὸν ἐξ 100 στρεμμάτων κάμπον τοῦ χωρίου.

Ο Πρόεδρος Κλειδωγιάς ἐζήτησε τὴν κατασκευὴν ἀντλιοστασίου διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν κατοίκων ἐκ τοῦ ποταμοῦ.

‘Ο Πρόεδρος Ὁξυάς εἶχή-
τησε τὴν ἀνατίναξιν ἐνὸς μεγάλου Βρά-
χου ἐπὶ τῆς Κοινοτικῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ὃ ὁ-
ποῖος ἐμποδίζει τὴν διέλευσιν αὐτοκινήτου.

‘Ο Πρόεδρος Μελισσο-
πέτρας εἶχήτησεν φράγμα ἐπὶ τοῦ Σα-
ρανταπόρου, διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ πρὸς
Καλόβρυσην, καὶ ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγω-
γείου.

‘Ο Πρόεδρος Ηλιόρρι-
χης εἶπεν ὅτι ἡ Κοινότης του ἔχει ἀνά-
κην ποσίμου ὕδατος, καὶ ὃ Διευθυντῆς
Γεωργίας ἐπρότεινεν τὴν κατασκευὴν δε-
ξαμενῆς ὅμοριών ὑδάτων. Ἐζήτησεν ἐ-
πίσης ὁ κ. Πρόεδρος καὶ τὴν ἀποπεράτω-
σιν τῆς ἥμιτελοῦς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ.

‘Ο Πρόεδρος Καβασ-
ιλῶν εἶχήτησεν ὅμοιῶς τὴν δι’ ἀμμοχαλί-
κου ἐπίστρωσιν τῆς πρὸς τὸ χωρίον του ἀ-
γούσης ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν κατασκευὴν
μιᾶς ὕδατοδεξαμενῆς.

‘Ο Πρόεδρος Γαγαδιοῦ
εἶχήτησε τὴν ἀπὸ Μόλισταν πρὸς τὴν Κοι-
νοτητά του ὑπολοιπομένην διάνοιξιν μι-
κροῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ.

‘Ο δὲ Πρόεδρος Ἐξο-
χῆς εἶπεν ὅτι ἡ Κοινότης του καθὼς καὶ
ὁ συνοικισμὸς Τραπέζης ἔχουν ἀνάγκην
ποσίμου ὕδατος καὶ ἐζήτησεν καὶ τὴν δρο-
μολόγησιν αὐτοκινήτου διότι τὸ τοῦ
Αμαράντου διερχόμενον δὲν ἔξυπηρετεῖ

‘Ο Πρόεδρος Αγ. Βαρ-
θαρίας εἶχήτησε τὴν σύνδεσιν τῆς Κοι-
νότητός του μὲ τὴν ὁδὸν Κονίσης Αμα-
ράντου. Ο δὲ Πρόεδρος Πλαγιᾶς τὴν ἐπί-
σπευσιν τῆς διαδικασίας πρὸς μετακίνησιν
τοῦ χωρίου του. Ο κ. Νομάρχης ἀπήντη-
σεν ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ὑπὸ ἐνέρ-
γειαν. Παρεμβαίνων δ. Σεβ. Μητροπολίτης
μιᾶς ἔξεψε τὴν γνώμην τῆς ἐνοποιήσεως
τῶν δύο χωρίων εἰς γέον συνοικισμόν.

‘Ο Πρόεδρος Πηγῆς εἶχή-
τησε τὴν ἐπίστρωσιν δι’ ἀμμοχαλίκου τῆς
πρὸς τὸ χωρίον του ὁδοῦ, καὶ τὴν κατα-
σκευὴν ὑδραγωγείου. Ο δὲ τοῦ Πύργου τὴν
ἐπισκευὴν ἐπίσης τῆς πρὸς τὸ χωρίον του
ὁδοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Νομάρχης ἀ-
πήντησεν ὅτι διετέθησαν ἥδη 50.000 δρχ.

‘Ο Πρόεδρος Αμαρά-
ντος εἶχήτησε νὰ γίνῃ ἀξιοποίησις καὶ ἀ-

ναγγάρισις τῶν λουτρῶν καὶ ἡ κατασκευὴ
ὑδροαρδευτικοῦ ἔργου.

‘Ο Πρόεδρος Πουριάς
εἶχήτησε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔρ-
γου τῆς Κοινότητος του ἡ ὁποία παράγει
20 χιλιάδας κιλὰ φασόλια γίγαντας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρεμβαίνων ὁ
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ἐπόνι-
σεν ὅτι πρέπει γὰρ ἀξιοποιηθῆ παραλλή-
λως καὶ τὸ ἀδραγοῦν κληροδότημα τῆς
Κοινότητος Πρόεδρος τοῦ ὁποίου εἰς Πουρ-
νιάν εἶναι ὁ κ. Δημ. Παπαγιαννούλης.

‘Ο Πρόεδρος Παλαιοσε-
λίου εἶχήτησε τὴν ἀποστολὴν ἐνὸς γκρέι-
ντερ διὰ καθαρισμὸν τοῦ δρόμου, τὴν σύν-
ταξιν μελέτης ἐπεκτάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ
Καταστήματος, καὶ τὴν κατασκευὴν ἀρ-
δευτικοῦ.

‘Ο Πρόεδρος Μολίστης
εἶπεν ὅτι ἡ Κοινότης ἔχει ἀνάγκην κατα-
σκευῆς ἀρδευτικοῦ εἰς τὴν παραποτάμιον
τοῦ Σαρανταπόρου ἔκτασιν 200 στρεμμά-
των, καὶ τῆς παρακαμπτηρίου ὁδοῦ ἥμικα-
τεστραμμένης.

‘Ο Πρόεδρος Διστρά-
του καὶ Ἀρμάτων εἶχήτησε τὴν
διάνοιξιν τοῦ τμήματος ἀπὸ Πάδων μέχρις
Ἀρμάτων τῆς 36ης Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ καὶ
ἐκκαθάρισιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρμάτων
μέχρι Δυτ. Μακεδονίας.

‘Ο Πρόεδρος Μοναστη-
ρίου εἶχήτησε τὴν συντήρησιν τῆς πρὸς
τὸ χωρίον ὁδοῦ καὶ διάνοιξιν ἐνὸς μικροῦ
ὑπολοιπομένου τμήματος δηλῶν ὅτι δω-
ρίζει καὶ ὁ ἴδιος ἔνα ἀγρὸν του πρὸς ἀπο-
περάτωσιν τοῦ ἔργου.

‘Ο Πρόεδρος Πάδων εἶπεν
ὅτι μοναδικὸν αἴτημά του εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς
36ης Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ κατασκευὴ τῆς πα-
ρὰ τὸ χωρίον του γεφύρας Μυλοποτάμου
διὰ τὴν ὁποίαν χρειάζεται τὸ ποσόν τῶν
400.000 δραχμῶν.

‘Ο Πρόεδρος Ασμοχ-
ρίου. Η ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος
τῆς κατολισθήσεως τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐπι-
σκευὴ τῆς ὁδοῦ καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ
ἥμιτελοῦς ἀρδευτικοῦ ἔργου διὰ τὴν ὁποίαν
ἀπαιτεῖται τὸ ποσόν τῶν 150.000 δραχμῶν.

‘Ο Πρόεδρος Φούρκας
εἶχήτησε τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ Φούρκας
— Αγίας Παρασκευῆς πρὸς ἀποκατάστα-

Παζαριοῦ ἀνατομὴ

(Συσχετισμὸς σὲ παρένθεση)

Τοῦ κ. ΓΙΑΝ. Λ.

ΙΓ'

Ἡ ἀκραία θέση τῆς πολιτείας μου, ἀντίκρυ στὸν πυκνό, βαρὺ κι' ἀπλαστὸ σγκο τῶν σκληροτράχηλων ἀρβανιτῶν, τὸ δίχως ἄλλο, ἀποτέλεσε δυναστικὴ ἔξαρτηση τῆς ζωῆς, τοῦ χαρακτῆρα καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας της.

Φυσικὸς ὁ νόμος τῆς διήθησης.

«Ἡ ἔνεκεν διαφορᾶς πιέσεως κίνησις τῶν ὑγρῶν διὰ τῶν πόρων ὄργανικοῦ τινος διαφράγματος»...

“Οταν εἰσαι οίκισμὸς ποὺ δρίσκεται στὰ σημεῖα τριβῆς δύο λαῶν φυλετικὰ διαφορετικῶν, μὲ ἀνομοιογενῆ πολιτισμὸ καὶ ιστορικὴ πυκνότητα, μορφώνεις, ἀπὸ ἀδήριτη ὑπαρξιακὴ ἀναγκαιότητα, ἔνα σύστοιχο τρόπο ζωῆς πρὸς τὸ ἔξωγενες στοιχεῖο, προσαρμοσμένο στὶς μοιραῖες ἀπ' τὴν ἐπαφὴ του διηθήσεις.

σιν συγκοινωνίας, καὶ ἐτόνισεν τὸ ζήτημα τῆς ἐλλείψεως Κοινοτικοῦ Γραμματέως.

‘Ο δὲ Πρόεδρος Ἀγίας Παρασκευῆς ἐξέθεσεν τὴν ἀνάγκην διανοίξεως τῶν ἐπικινδύνων στροφῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ γεφύρας Μπέλευ Ἀγ. Παρασκευῆς.

Ἡ Κοινότης Καλλιθέας ὡς ἐδήλωσεν ὁ Πρόεδρος τῆς, ἔχει ἀνάγκην ἐπισκευῆς τῆς πρὸς τὸ χωρίον ὁδοῦ καὶ μᾶς Κεντρικῆς Πλατείας.

‘Ο Πρόεδρος Μαζίου ἐξήτησε τὴν συντήρησιν τῶν ἀγροτικῶν ὁδόμων καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Κεντρικῆς Πλατείας τοῦ χωρίου του. Καὶ ὁ πρόεδρος Ἀετόπετρας τὴν συντήρησιν τῆς πρὸς πεδιάδα καὶ ἀγροὺς ὁδοῦ, καὶ τὴν κατασκευὴν σχολικοῦ κτιρίου.

Τέλος ἐξήτησαν οἱ Πρόεδροι τῶν ἐγδιαφερομένων Κοινοτήτων τὴν συντήρησιν τῆς δημοσίας ὁδοῦ Κογίτσης - Μολυδόσκεπάστου, διὰ τὴν δποίαν ὁ κ. Νομάρχης ἀπήγνησεν ὅτι διετέθη ἥδη τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν.

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

‘Ἄπ' τὰ πανάρχαια χρόνια, ὁ χῶρος τοῦτος, ἀνήκει σὲ μιὰ γεωγραφικὴ ζώνη ποὺ θεωρεῖται τὰ «πέρατα» ἐνὸς κλειστοῦ φυλετικοῦ κύκλου.

«Ἐκ βολαὶ Ἀώου πέρατα
Ἐλλάδος»...

Κύκλος ποὺ τὸν προσδιώρισε ἡ κοινότητα τῆς καταγωγῆς, τῆς γλώσσας, τῶν παραδόσεων, τῶν μυθικῶν ἥρωών.

“Εξω ἀπ' τὸν κύκλο οἱ Ἰλλυριοί... Συγγενικὸς, ἀλλὰ «ἄλλος» λαός... Ἀγνωστο κι' ἀπροσδιόριστο διαχρονικὰ τὸ πλάτος τῆς ζώνης. Ἀγνωστη ἀκόμα καὶ ἡ εἰδικὴ φυλετικὴ σύστασή της. Ωστόσο ἥταν μιὰ πραγματικότητα, ποὺ ἀνεξάρτητα ἀπ' τὶς πολυχρόνιες δημογραφικές της περιπέτειες, ἥταν καὶ παράμεινε ἔνα ὅριο. Θὰ μποροῦσε νάχει μεταποιηθῆ καὶ πρὸς τὰ πάνω καὶ πρὸς τὰ κάτω. Πιθανότητα ιστορική, ποὺ δὲν ἔγινε πραγματικότητα. «Ἐν ας ἐδραῖος γεωργικὸς λαὸς κάτω ἀπὸ συνηθισμένες συνθῆκες δὲν ἔξαλειφεται...»

Φαίνεται δῆμος πώς «δὲν ἔξαλειφεται» ὁ λαὸς αὐτὸς οὔτε καὶ κάτω «ἀπὸ κατακλυσμής συνθῆκες». Προσαρμόζεται. “Ισως καμμιὰ φορὰν ἀλλάζει γλώσσα. Στὴ βάση του δῆμος μένει ὁ ίδιος, ἀναλλοίωτος.

Στὰ χρόνια τῆς «μεγάλης ἀκμῆς» τοῦ ἄλλου ἐλλαδικοῦ χώρου, τὰ μέρη τοῦτα ζούσαν τὸ γεωργοποιμενικό τους βίο. Κοινοτικὸς ὁ τρόπος ζωῆς ἀνάμεσα στὶς πατρίες. Τοὺς Τυμφαίους. Τοὺς Παραυαίους. Τοὺς Παρωραίους... πού, μιὰ καὶ «κουρᾶ καὶ διαλέκτω καὶ χλαμύδι καὶ ἄλλοι τοιούτοις χρώνται παραπλησίως» μὲ τοὺς Μακεδόνες, θεωροῦνταν Μακεδόνες, πρὶν τὸν Πύρρο, ποὺ πρῶτος τοὺς προσκόλλησε στὴν Ἡπειρο.

‘Ο Πύρρος «ῆτησε μισθὸν τῆς συμμαχίας τήν τε Στυμφαίαν καὶ τὴν Γαραυαίαν τῆς Μακεδονίας» ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸ

γυιδ τοῦ Κασσάνδρου, ὅταν ὁ ἀδελφὸς ἐτούτου «τὴν τε μητέρα Θεσσαλονικην ἀνεῖλεν καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἀλέξανδρον ἥλαυνεν»...

Εἶχαν ἔνα γενναρχικὸν βασιλῆα, ποὺ δὲν ξεχώριζε ἀπὸ τοὺς κοινοὺς θυνητοὺς. Στὴν εἰδυλλιακὴν τούτην ἐποχήν, δούλευε κι' αὐτὸς στὰ χωράφια, σὰν τοὺς ἄλλους, βόσκαγε κι' αὐτὸς τὰ κοπάδια τῶν βοδιῶν καὶ τῶν προβάτων στὶς πλαγιές τῶν βουνῶν, σὰν τοὺς ἄλλους.

Οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν σὲ μικροὺς συνοικισμοὺς - μαχαλάδες, μὲ κάποια φρουριακὰ ὄχυρα (ἀκροπόλεις) σημάδι, καὶ τοῦτο, πὼς οἱ λαοὶ αὐτοὶ ἀνήκαν στὸν ἑλλαδικὸν κορμό...

Ανάμεσα Μπουραζάνι καὶ Κόνιτσα, κοντὰ στὸ ποτάμι πρέπει νάταν τὰ Μέγαρα, «μακεδονικὸν χωριό», σὲ μιᾶς ήμέρας ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Πασσαρώνα, πρωτεύουσα τῶν Μολοσσῶν. Στὸ χωριὸν τοῦτο ἔφτασαν, σὰν βράδυασε, κυνηγημένοι ἀπὸ τὸν Νεοπτόλεμο, οἱ ἀνατραπέντες φίλοι τοῦ Αἰακίδη, μεταφέροντας βρέφος τὸν Πύρρο, «πρὸς Γλαυκίαν τὸν Βασιλέα» τῆς Ἰλλυρίας.

«Ἡδη δὲ τοῦ ἡλίου καταδεδυκότος ἐγγὺς γενόμενοι τῆς ἑλπίδος ἐξαίφνης ἀπεκόπησαν, εύτυχόντες τῷ παρὰ τὴν πόλιν παραρρέοντι ποταμῷ χαλεπῷ μὲν ὄφθηναι καὶ ἀγρίω, πειρωμένοις δὲ διαβαίνειν παντάπασιν ἀπορωτάτῳ»...

Πιὸ κάτω ἀπὸ τὰ Μέγαρα, πρὸς τὰ Μεσογέφυρα, θᾶπρεπε νάναι ἡ «χώρα Τριφυλίων» ὅπου καὶ τὸ «Στρατόπεδο τοῦ Πύρρου» Ἐδῶ ἔφτασε τὴν πρώτη μέρα ὁ Ρωμαῖος "Υπατος, παίρνοντας ἀπὸ πίσω, πέρ' ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Πρεμετῆς, τὸν Φίλιππο βασιλέα τῆς Μακεδονίας.

Οχι μακρὺ ἀπὸ ἐδῶ, θάταν κι' ἡ Ἑρίδοια, πόλη γνωστὴ τῶν Παραυαίων...

Ωστόσο τοῦτα τὰ φύλα, ἥταν ὅπωσδήποτε ξεκομμένα ἀπὸ τὸν ἄλλο ἑλλαδικὸν κορμό. Κι' εἶναι φανερό, πὼς ὁ κοινωνικός, πολιτειακὸς καὶ πολιτιστικός τους σχηματισμός, καθυστεροῦσε. Η δημοκρατία τοῦ δουλοκτητικοῦ τύπου, ποὺ ἄκμαζε νοτιώτερα, ἥταν ἄγνωστη, ὃν καὶ τοῦτοι καὶ κείνοι, ἀνήκαν στὴν ἴδια φυλετικὴν παράδοση, τὴν ἴδια γλώσσα κι' εἶχαν τοὺς ἴδιους Θεούς, καὶ τὸ δίχως ἄλλο ἡ ἔξελιξη, τοῦ ἑνὸς ἐπιρρέαζε τὸν ἄλλο...

Τὸ βένταιο εἶναι πὼς τοῦτοι οἱ λαοὶ βρίσκονταν σὲ «θέση» διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς γει-

τονικοὺς Ἰλλυριούς, ποὺ ἀνήκαν σ' ἄλλο κορμό, ξαπλωμένο πρὸς τὰ βόρεια. Μιλούσαν ἄλλη γλώσσα κι' εἶχαν ἄλλες παραδόσεις, ἔστω κι' ἀν οἱ Ἰλλυριοὶ περνώντας κείνη τὴν ἐποχὴν τὴν «πρωτόγονη φάση τῆς κοινωνικῆς τους συγκρότησης» ζοῦσαν κι' αὐτοὶ κατὰ πατριὲς (φάρες) σὲ μικροὺς συνοικισμοὺς (μαχαλάδες), βόσκοντας πρόβατα κι' ἄλογα.

Αλήθεια, πὼς μπορεῖ νὰ βρῇ κανένας, τίνος κατάλοιπο εἶναι ὁ «έδραίος γεωργικὸς λαός», τοῦτο οἱ αὐτόχθονες «βραχυκέφαλοι» μὲ τὸ πλατὺ πρόσωπο, τὰ καστανόξανθα μαλλιά, καὶ τὴν ἔντονη πλατυϊνία, ὁ «Δυναρικὸς» ὅπως λένε, ἀνθρωπολογικὸς τύπος, ποὺ βαστάει αἰώνες ἀναλλοίωτος τὰ βασικὰ του χαρακτηριστικά, ὅταν διαρκῶς σχηματίζεται μέσα σ' ἔνα «δημογραφικό, ἀστραπητό γίγνεσθαι» τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας τούτων τῶν χώρων, ποὺ ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ της χρόνια μέχρι σήμερα, περνάει τὴν ἐποχὴν τῶν μεταναστεύσεων;...

Πόσες περιπέτειες δὲν γνώρισε τοῦτος ὁ τόπος; Πόσα περάσματα λαῶν;

Ισως οἱ πρῶτοι κάποιοι του, νάταν οἱ παλαιολιθικοὶ «Πετραλώνειοι». Φυλὴ κλασσικὴ τῶν «Παλαιανθρώπων τῆς Εύρωπης» πούχαν κρανίο δμοίο μ' αὐτὸ ποὺ βρέθηκε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια στὰ Πετράλωνα τῆς Χαλκιδικῆς. Ζεστὸς βλέπεις ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο χνῶτο, τοῦτος ὁ τόπος ἀπὸ αἰώνες αἰώνων. Κι' ὅπως εἴπαν:

Ισως... ὕστερα ἀπὸ τὸ «Ἐλληνικὸ θαῦμα» καὶ τὸ «θαῦμα τῆς Κρήτης» νὰ ύπαρχῃ κι' ἄλλο θαῦμα γιαυτὸ τὸν τόπο, τὸ θαῦμα «τῆς παλαιολιθικῆς ἐποχῆς»...

Πρὶν ἀπὸ μᾶς, στὴν παμπάλαια ἐποχὴ τῶν προϊστορικῶν χρόνων ύπηρξε στὸν πλανήτη μας ἔνας ἄλλος κόσμος ποὺ ἀκολούθησε τὸν ἕδιο ἀκριβῶς δρόμο ποὺ σήμερα πατοῦν τὰ πόδια μας. Μὰ τὸ παρελθὸν αὐτὸ εἶναι ἀσφαλῶς τόσο παλιό, ποὺ τὰ σύγχρονα του ἄτομα βρῆκαν στὸ ἀναμεταξὺ τὸ χρόνο ν' ἀποσυντεθοῦν τελείως»...

Υστερα ἦρθαν οἱ κυνηγοὶ μὲ τὰ πέτρινα ὅπλα, ἀπὸ τὸ Βορρᾶ, τὴν Κεντρικὴν Εύρωπη, στὰ χρόνια τῶν Πάγων. Άλλοι ἀκολουθώντας τὸ δρόμο τῆς ξηρᾶς. Κι' ἄλλοι τὸ δρόμο τῆς θάλασσας. Τὴν Ἀδριατική.

Στὰ πρωτοελλαδικὰ χρόνια, ἔφτασαν ἐ-

δῶ καὶ ποιμένες ἀπ' τὴν Πελοπόννησο... Ἀργότερα, στὰ μεσοελλαδικὰ χρόνια, πέρασαν τὰ βουνά τῆς Πίνδου νομάδες ἀπ' τὴν Μακεδονία. Οἱ πρῶτοι ποὺ μιλοῦσαν 'Ελληνικά... Πολὺ ἀργότερα, πάλι ἀπ' τὴν Μακεδονία, ἥρθαν σὰ ποιμένες καὶ κατάκλησαν τὸν τόπο, οἱ Δωριεῖς. Ρωμαλέοι καὶ πολεμόχαροι, μὲ χάλκινα ὅπλα. Ἐπιρεασμένοι ἀπ' τὸν Μυκηναϊκὸ κόσμο.

'Απὸ τοῦτα τὰ φύλα, πατριές μ' ἐπικεφαλῆς τοὺς 'Ηρακλεῖδες, ὅπως αὐξαναν κι' ἡταν δύσκολο νὰ τοὺς κρατήσῃ ἡ ἄγονη γῆ τῶν ἡπειρώτικων ὁροπεδίων, πῆραν τὸ δρόμο πρὸς τὸ Νοτιά καὶ «κατάχησαν» τὴν Θεσσαλία, τὴν Στερεά, τὴν Πελοπόννησο... Στὸ χῶρο τῆς Βοιωτίας ἔγκαταστάθηκαν ὅσοι εἶχαν ξεκινήσει ἀπ' τὸ Γράμμο (τὸ Βόιον ὄρος). Στὴν Ἡλεία, στὴν περιοχὴ τῆς Τριφυλλίας, ἔγκαταστάθηκαν, ὅσοι εἶχαν ξεκινήσει ἀπ' τὰ Μεσογέφυρα, τὴν «χώρα Τριφυλλία τῶν Μολοσσῶν». Γέμισε ἡ 'Ελλάδα μὲ συνοικισμοὺς πούφερναν τὸ ὄνομα Μέγαρα... στὴ Θεσσαλία, στὴν Ἀττική...

'Η ἀξιομνημόνευτη τούτη νομαδικὴ μετακίνηση πρὸς τὸ Νότο, ποὺ ἔφερε τὴν ἔσχατη ὥρα στὸν Μυκηναϊκὸ πολιτισμό, συντάρραξε τὸν τόπο, ἀλλὰ ἔδεσε γιὰ αἰῶνες στὰ νήματα τῶν ἀλληλοεπιδράσεων τὴν ἄλλη 'Ελλάδα μὲ τὴν Ἡπειρο. 'Εφυγαν οἱ Δωρικὲς πατριές, πρὸς τὸ Νότο, ἀλλ' ἀφισαν πίσω τους τὴ Δωδώνη, τὸ — πανάρχαιο ἱερὸ τῶν Κοινῶν Θεῶν, στὸ ὅποιο ὅρκίζονταν κι' ὁ 'Αχιλλέας, τὸ Νεκρομαντεῖο, τὸν 'Αχέροντα, τὸν Κωκυτὸ, τὴν 'Αχερουσία Λίμνη...

Κύλησαν αἰῶνες ἀπὸ τότε, σκοτεινοί.

'Αδιόρατες ἐπιδράσεις, ἐπεξεργασίες, μυῆσεις, στὰ πλαίσια τῶν ἐνδοφυλετικῶν ἐπαφῶν καὶ σχέσεων, φέρνουν στὴν περίοδο τῆς Μακεδονικῆς ἀκμῆς, ἀλλαγὴ τῆς κοινωνικοπολιτιστικῆς δομῆς τῶν ἀκραίων ἐτούτων οἰκισμῶν τοῦ 'Ελλαδικοῦ χώρου.

Οἱ κῶμες συγκεντρώνονται σὲ μικρὲς πολιτεῖες. 'Η διαδικασία τῆς πρώτης ἀνάπτυξης μπάζει νέους τρόπους ζωῆς καὶ σχήματα, ἀκολουθώντας τὴν πορεία τῆς Νότιας 'Ελλάδας. 'Η τοπικὴ ἀνθρώπινη κοινωνία, ἀποχτάει ιστορικὴ πυκνότητα, ποὺ τὴ διαφοροποιεῖ σημαντικὰ ἀπ' τοὺς ἀσχημάτιστους ἀκόμα 'Ιλλυριούς. Τὴ Βασιλεία τοῦ Πύρρου καὶ τῶν ἀπογόνων του, τὴ διαδέχεται ἡ ἡπειρωτικὴ συμ-

πολιτεία, μὲ τὴ συνέλευση τοῦ λαοῦ καὶ τὸ συμβούλιο συνέδρων. Δημοκρατία τῆς ἐποχῆς, πούχε ἐπικεφαλῆς ἔναν ἡ τρεῖς ἐκλεγμένους στρατηγούς. Τοῦτα τὰ χρόνια οἱ 'Ιλλυριοί, ξεμένουν ν' ἀποκλεισμένοι, πέρα ἀπ' τὸν 'Ελλαδικὸ κύκλο, στὶς παλιές, πρωτόγονες φόρμες τῶν ποιμενοληστρικῶν ἔφιππων ὄρδῶν. Κι' ὅσο τὸ «ἄνοιγμα» ἀνάμεσα στοὺς δυὸ λαοὺς μεγαλώνει, τόσο ὁ Νότος γιὰ τοὺς ἡμιάγριους 'Ιλλυριοὺς γίνεται πρόκληση καὶ μύθος τοῦ «Ἐλτοράντο». Πότε σὰν πεινασμένοι λύκοι καραδοκοῦν νὰ μαζευτῇ ἡ παραγωγὴ κι' ὅρνια ἀδίστακτα νὰ ἐπιπέσουν. Πότε μετακινοῦνται εἰρηνικά, σὰ μετανάστες-ἀποικιστὲς τοῦ Νότου, μ' ὅλα τὰ «σέα καὶ τὰ μέα» γιὰ νὰ καλύψουν κενά, ποὺ δημιουργοῦν οἱ χαλασμοί, οἱ θανατηφόρες ἐπιδημίες, οἱ δημογραφικὲς ἀλλαγές. Πότε περιπλανώμενοι ἐπαγγελματίες πολεμιστὲς «στρατιώτες» προνοιάζονται, ἀπὸ τὸν ἔνα καὶ τὸν ἄλλο ἄρχοντα, γιὰ «ώρα ἀνάγκης» στὶς λεγόμενες Κατούνες, δίπλα στὰ κάστρα ἡ γύρω ἀπ' τὶς ὡχυρωμένες πολιτεῖες. Καμμιὰ φορὰ καὶ μὲ «αὐτοκρατορικὰ Χρυσόβουλα»... Μιὰ διήθηση ποὺ κρατάει αἰῶνες, καὶ ποὺ τὶς πρώτες, τὶς ἄμεσες συνέπειες, τὶς δέχεται ἡ ζώνη τούτη τῆς τριβῆς, τοῦ ἀκραίου ἐλλαδικοῦ χώρου...

'Αμύνονται οἱ ἡπειρῶτες κι' οἱ μακεδόνες ὅσο μποροῦν. 'Αλλὰ ποιὰ πρῶτ' ὥρα ν ἀφυλαχτῆς ἀπὸ τὸν ἔφιππο κλέφτη ποὺ καραδοκεῖ: 'Ο Φίλιππος κι' οἱ ἐπίγονοί του, ἀγωνιοῦν γιὰ τὸν τόπο, καὶ στήνουν στὶς κλεισούρες τῆς Πίνδου ὁ ροφυλακή.

Φράγμα στοὺς αἰφνιδιασμοὺς τῶν 'Ιλλυριῶν.

'Ο Πύρρος ἀργότερα, τοὺς ἀντιμετωπίζει μ' ἄλλο τρόπο. Φτιάχνει ἀπ' αὐτοὺς τὴν ἀκαταμάχητη καβαλλαρία του. 'Ομάδες θυελλώδικης ἐφόδου, ποὺ δημιουργοῦν ἐπανάσταση, στὴ μέχρι τότε γνωστὴ τακτικὴ τοῦ πολέμου. "Ομως μὲ τὸν καιρὸ ἔρχεται κι' ἡ παρακμή.

Οἱ Ρωμαῖοι πατοῦν τὴν 'Ιλλυρία καὶ τὴν Ἡπειρο, σὰν ἔπεσε ὁ Περσέας στὴ Πύδνα τὸ 168 π. Χ. 'Απέραντη ἡ λύσσα τούτων τῶν λατίνων ἐνάντια στοὺς 'Ηπειρῶτες. 'Η ἀγωνία τῶν προγόνων τους μὲ τὸν Πύρρο ἔξω ἀπ' τὴ Ρώμη κι' ἡ λαχτάρα τους, μὴν κινηθῆ τοῦτος ὁ ἀκαταμάχητος ἔχτρὸς πρὸς τὰ τείχη τῆς διοχετεύεται χρόνια μέσα στὸ αἷμα τους, σὰ πύρινο στοιχεῖο ἀπωθημένης προσβολῆς ποὺ

ζητάει διέξοδο κι' ἀποκατάσταση. 'Η σύγκλητος ἀποφασίζει κι' ὁ Παῦλος Αἰμίλιος διατάζει. «Καταστροφὴ κι' ἔξανδραποδισμός»... Μαύρος χρόνος τὸ 167 π. Χ. Πρώτη φάση ἡ δικαιολογία: Νὰ παραδόσουν οἱ ἡπειρωτικὲς πόλεις τὸ χρυσὸν πούταν κρυμμένος στὰ σπίτια τους καὶ στὰ ιερά τους... "Ετσι unctional βρέθηκαν σὲ κάθε πόλη ρωμαϊκὲς φρουρὲς ποὺ θὰ παραλάβαιναν τοὺς θησαυρούς. Δεύτερη φάση: 'Εδομήντα πολιτεῖες ἡπειρωτικὲς ἀπ' τὰ θεμέλια ἀνασκαμμένες καὶ ἐκατὸν πενήντα χιλιάδες ἡπειρωτες αἰχμάλωτοι, ποὺ πουλιούνται σκλάβοι στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης..."

"Οταν πέρασε ὁ ἀναβρασμὸς τοῦ μίσους, κι' ἥρθε ἡ ὥρα τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς ἀποκατάστασης τοῦ ὅποιου ρυθμοῦ παίρνει ἡ σκλάβα γῆ, οἱ Ρωμαῖοι ἀνακάλυψαν πῶς ἡ ὁροφυλακή, στὰ περάσματα τῆς Πίνδου, (γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, τὴν ἀπόκρουση τῶν Ἰλλυριῶν), ἥταν σοφὴ σκέψη. Τὴν υίοθετοῦν.

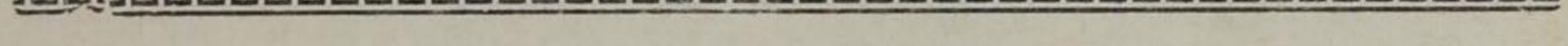
'Αργότερα οἱ Βυζαντινοὶ τὴ συστηματοποιοῦν. Χτίζουν μόνιμα φρούρια στὶς κλεισούρες, κι' ἔγκαθιστοῦν ἐκεῖ τοὺς ἀποστρατευμένους ποὺ κατάγονται ἀπ' τὶς κοντινὲς περιοχές. Τοὺς ἡπειρωτες ἀπ' τὴν Δυτικὴ πλευρὰ τῆς Πίνδου. Τοὺς Μακεδόνες ἀπ' τὴν Ἀνατολική. 'Η στρατιωτικὴ ζωὴ κι' ιεραρχία, ἔξακολουθεῖ καὶ μέσα σὲ τοῦτα τὰ «στρατιωτίκια». Οἱ βετεράνοι τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἔξακολουθοῦν νὰ συνεννοοῦνται μεταξύ τους στὰ λατινικά. Μιὰ ζωὴ ὀλόκληρη μὲ τοῦτες τὶς συνήθειες ποὺ ἔγιναν βίωμα. Καὶ μένουν ν' ἀντηχοῦν τοῦτα τὰ λατινικά, αἰῶνες τώρα, πάνω στὰ περάσματα τῆς Πίνδου, γιὰ νὰ θυμίζουν πῶς οἱ πρόγονοι τῶν Βλάχων, τούτων τῶν καστανόξανθων «δυναρικῶν» πτοῦχουν ἀνθρωπομετρικὰ δεδομένα, ἴδια κι' ὅμοια μὲ τοὺς κατοίκους τῶν διπλανῶν περιοχῶν, πέρασαν ἀπ' τὶς ρωμαϊκὲς λεγεώνες καὶ ξαναγύρισαν στὸν τόπο τους σὰ βετεράνοι.

«Περίφοβοι ὄντες οἱ τῆδε ὡκημένοι, διπνεκὲς καὶ καραδοκοῦντες ἀεὶ ἔγκείσεσθαι τοὺς βαρβάρους σφίσιν, ἐπεὶ οὐδαμῇ τῶν ταύτη χωρίων ὀχύρωμα ἦν, ὅπῃ ἂν καταφυγόντες σωθήσονται... Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἅμφω τείχη ἵσχυρότατα ποιησάμενος, γνησίᾳ τῷ χώρων εύδαιμονίᾳ ξυνώκησεν... οὕτω μὲν σύμπασαν τὴν μεσόγειον Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ἰλλυριοῖς ἐτειχίσατο... 'Ἐν δὲ τῇ Ἡρακλείᾳ (παρὰ τὰς Θερμοπύλας) πεποίηται τάδε ἐξ Ἰλλυριῶν εἰς 'Ελλάδα ίόντι...».

Αὐτὴ τὴν ἐποχὴν καὶ γιὰ τούτη τὴν αἰτία, πρέπει νὰ ὄχυρώθηκε, πρώτη φορά, πάνω ἀπ' τὴν Κόνιτσα ὁ λόφος ποὺ δεσπόζει στὰ στενὰ τοῦ Ἀώου. Τὰ κάστρα, τὰ καστέλλια, τὰ καστράκια, τούτης τῆς περιοχῆς, τὰ περισσότερα τότε χτίστηκαν.

"Ομως τοῦτα τὰ ὄχυρα, ἀμπαρωμένα ἐνάντια στοὺς Ἰλλυριοὺς γρήγορα ἀχρηστεύονται. Σὰν ποταμὸς ξεχειλισμένος, λίγο ἀργότερα, εἰσβάλλουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές, σ' αὐτοὺς τοὺς τόπους οἱ Ούννοι, οἱ Γότθοι, οἱ Ἀβαροί, οἱ Σλαύοι, οἱ Βούλγαροι... Περίεργες νομάδες γεωργῶν ποὺ σχηματίζονται ἀπ' τοὺς πρώτους φερέοικους «ἐν ληστρικῇ κινήσει» λαοὺς τῶν δασῶν καὶ τῶν ἔλων τῆς Κεντροανατολικῆς Εύρωπης, καὶ ἀπ' τὰ μαζέματα κάθε μιᾶς περιοχῆς, ὅπως προχωροῦν πρὸς τὸ Νότο, ποὺ ἐντάσσονται σ' αὐτὸν τὸν κουρνιαχτό. Καὶ τὶ δὲν κατεβαίνουν μαζύ τους σ' αὐτὴ τὴν ἀσταμάτητη μάστιγα ποὺ φάνηκε τὸν 4ον αἰώνα γιὰ νὰ συνεχισθῇ μέχρι τὸ 14ο αἰώνα; Οἱ καινούριοι εἰσβολεῖς - κυρίως οἱ Σλαύοι - ζοῦν κατὰ ζοῦπες (πατριές) στὶς ὅποιες οἱ μεγάλες ἀποφάσεις παίρνονται ὕστερα ἀπὸ κοινὴ συζήτηση κι' εἶναι «αὐτόνομοι κι' ἀκέφαλοι». "Έχουν ἔνα κοινοτικὸ τρόπῳ δουλειᾶς μέσα στὴ ζάτρουγκα (οἰκογενειακὴ κοινότητα). Πολιτικὰ κι' οἰκονομικὰ εἶναι ἀσχημάτιστοι. 'Απ' τὰ δάση, τὰ βαλτονέρια, τὶς χαράδρες καὶ τὰ ποτάμια ξεπροβάλλουν μὲ ίαχές. Κι' αἴφνιδιάζουν μὲ τὶς ὀρμητικὲς ἐπιθέσεις των. 'Αποφεύγουν τοὺς κάμπους. Μπροστὰ τραβοῦν οἱ πεζοὶ κι' ἀθώρακοι πολεμιστές. 'Αρχηγὸς τους, ὁ ἐκλεγμένος βλαδίκας, ποὺ τὸν λένε καὶ τσέλνικ ἢ ζουπάνο. Κι' ἀπὸ πίσω ἀκολουθοῦν τὰ γιομάτα καρτερία κι' ἀντοχὴ στὴν πεῖνα, στὶς βροχὲς καὶ τὰ κρῦα γυναικόπαιδα καὶ κοπόδια τῶν ζώων. Στρώνονται ἀπρόσκλητοι διπλα στοὺς ντόπιους ἀγρότες. 'Αποφεύγουν τὶς πολιτεῖες... Στὸ βάθος εἶναι καλοκάγαθοι κοὶ εἰρηνικοί. "Ετσι, μεσ' τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, στὴν δεξιὰ ἄκρη τοῦ κάμπου τῆς Κόνιτσας, ὅπως βγαίνει ἡ Τοπόλτσα μεσ' ἀπὸ τὸ Μπούσι, πάνω στὶς προσηλιακὲς πλαγιές τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, κείνα τὰ χρόνια, συγκροτεῖται ἔνας ἀραιοκατωκημένος οἰκισμός, μιὰ ζάντρουγκα ὅπως τὴν ἔλεγαν οἱ σλαύοι, μὲ κατασπαρμένες στὸ κόκκινο κι' εὔφορο ἔδαφος -τὸ Κοκκινόζι-ἄθλιες χαμηλές καλύβες, φτιαγμένες ἀπὸ τσατμᾶ (σανίδια καὶ πυλό).

Εἶναι η Παλιὰ Γορίτσα καὶ τὰ Σέρβινα.

Η Ρουμανική προπαγάνδα κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας εἰς Ἡπειρον

Τοῦ κ. ΣΤ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν σχέσει δὲ μὲ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης τῶν Κουτσοβλάχων ὁ Ἀραβαντινὸς δὲν ἀμφισβητεῖ, ὅτι αὕτη σώζει πολλὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς λέξεις, «ὦν τὴν χρῆσιν ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ αὐτοὺς Ἑλληνες» τοῦτο δῆμος δὲν ἀποδίδει εἰς τὴν ταύτην καταγωγής αὐτῶν καὶ Ἑλλήνων ἀλλ' ὅτι «ταύτας ἔχουσι κοινὰς μετὰ τῶν συνοικούντων Ἑλλήνων, παρ' ὧν, σὺν χρόνῳ, προσέλαθον αὐτάς, ὡς προσέλαθον καὶ πλείστα ἔθιμα Ἑλλήνων, θαθμηδὸν μετ' αὐτῶν συνδεθέντες καὶ οὗτως εἰπεῖν συναυτισθέντες) (σελ. 23). Ἡ γνώμη δῆμος αὕτη τοῦ Ἀραβαντινοῦ ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν μὲ τὴν ἀνωτέρω παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου διατυπωθείσαν. Μᾶς λέγει ὅτι «ἡ γλώσσα τῶν Κουτσοβλάχων σώζει πολλὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς λέξεις, ὧν τὴν χρῆσιν ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ αὐτοὺς Ἑλληνες» πῶς, τότε, παρέλαχον ταύτας ἐκ τῶν συνοικούντων Ἑλλήνων, ἀφοῦ οἱ Ἑλληνες ἀγνοοῦσι τὴν χρῆσίν των. Ἡ ὑπαρξίς, καθ' ήμας ἐν τῇ Κουτσοβλαχικῇ

Ζοῦν οἱ κάτοικοι τους, καλλιεργῶντας μὲ τὸ ράλο (τὸ ξύλινο ἀλαφρὸ ἀλέτρι) τὸ κάμπο τῆς Κόνιτσας, δίπλα στοὺς ντόπιους. Ψαρεύουν ψάρια στὰ ποτάμια. Βόσκουν τὰ κοπάδια τους στὶς Κουμαριές τῆς Πέρα Ράχης. Τὰ νεα παιδιά, ἀναζητοῦν μέσ' τὶς κουφάλες τῶν λόγγων ἄγριο μέλι. Νερὸ πόσιμο φέρνουν ἀπὸ τὸ Πεκλάρι, μέσα σὲ πήλινα κιούγγια.

Χρόνια πολλὰ μένει τοῦτος ὁ οἰκισμὸς πρωτόγονος, ἀποτραβηγμένος. Οἱ καλύβες ἔχουν τρεῖς καὶ τέσσερες πόρτες ἡ κάθε μιά. Μέσα στὸ χῶμα θάβονται γιὰ νὰ διατηρηθοῦν καὶ φυλαχτοῦν οἱ τροφὲς καὶ τὰ πράγματα. Τὸ ἄλεσμα τοῦ σιταριοῦ γίνεται σ' ἕνα βαρὺ χερόμυλο, ποὺ ξέμεινε μέχρι τὰ σήμερα στὴν Παλιὰ Γορίτσα.

Λίγο μὲ τοὺς σιδεράδες, λίγο μὲ τοὺς ἄλλους πραματευτάδες, ἔσπασεν ὁ πάγος κι' ἡ ἀπομόνωση μὲ τοὺς ντόπιους. Ἐτριψε κάπως ἡ γλώσσα κι' ἄρχισε ἡ διαδικασία τῆς ἀπορρόφησης. Βάσταξε χρόνια. Σὲ τοῦτες τὶς πλαγιές σήμερα δὲν ἔμειναν τίποτα, ἔξω ἀπὸ σπασμένα κεραμίδια, ὁ σούγιαλος πούφερνε

γλώσση ἀρχαίων Ἑλληνικῶν εἶναι μία εἰσέτι τρανῆ ἀπόδειξις τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως τῶν Κουτσοβλάχων.

Συνεχίζων ὁ Ἀραβαντινὸς εἰς τὴν σελίδα 25 γράφει τὰ ἀκόλουθα.

«Οἱ Δακο-Ραγκοῦνοι τῆς παροχθίου Δακίας, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ρωμουνικῶν καὶ Βυζαντινῶν λεγεώνων, κατώρθωσαν νὰ συντηρῶσι τὴν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν αὐθυπαρξίαν ἀπέναντι τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπιδρομῶν Γότθων, Οὔννων, Βανδάλων καὶ ἄλλων. Ἀλλά κατὰ τὰ μέσα τῆς Γ' Ἐκατονταετηρίδος οἱ Ἀβαροί, σύμφυλοι τῶν Γότθων, ἐκδιώξαντες τούτους ἐκ τῆς Μολυδοβλαχίας, συνέστησαν αὐτόθι ἵσχυρὸν βασίλειον καὶ ἐκεῖθεν ὄρμώμενοι, εἰσῆλθον εἰς Μυσίαν καὶ μέχρι τῆς Θράκης ἐπεξέτεινον τὰς δηώσεις αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν λοιπὴν ταύτην, ὅπως ἀπομακρυνθῶσι τῶν ἀπηνῶν διώξεων τῶν νέων τούτων γειτόνων, χιλιάδες ἐκ τῶν τῆς Κάτω Μυσίας ποιμενοβίων Δακο-

τὸ νερό, ὁ χερόμυλος, στὴ Παλιὰ Γορίτσα καὶ τὰ παρεκκλήσια. Ὁ Ἀη Γιώργης, ἡ Ἀγία Τριάδα, ἡ Ἀγία Παρασκευὴ κι' ἡ Κόκκινη Παναγία, μὲ κεῖνες τὶς θαυμασίες τοιχογραφίες τοῦ 1410 - ποὺ τὶς καλαφάτισαν ἀργότερα οἱ ἄγιοι Ἐπίτροποι τῆς Κάτω Κόνιτσας - τῆς Μακεδονικῆς Σχολῆς, καὶ τὶς ἐξαφάνισε ὁ τελευταῖος πόλεμος.

Μέσ' τὴν ἀχλή, πίσω ἀπ' ὅλα τοῦτα ἔμενε ἀκόμα καὶ κάποιος θρῦλος. Πὼς ἡ παλιὰ Γορίτσα, ξεσπιτώθηκε ἀπ' τοὺς Ἀρβανίτες καὶ πέρασ' ἀπέναντι στὸ ποτάμι. Πὼς ἀπ' τὴν Ἀγία Παρασκευὴ πάρθηκε ἡ Μεγάλη Καμπάνα ποὺ μπήκε στὸ Ρολόϊ τοῦ Τζαμιοῦ τοῦ Σουλτάν Βαγιαζίτ τῆς Πάνω Κόνιτσας. Πὼς τοῦτοι οἱ Σλαύοι ἔδωσαν στὸ Παζάρι ποὺ γίνονταν ἀπέναντί τους τόνομα Κόνιτσα, (σημαίνει στὰ σέρβικα ἀλογοπάζαρο) . . . οἱ πὼς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Σλαύους θὰ ἦταν ὁ πρῶτος ἄρχοντας ^{τοῦ Στρατού}, Μπέρκος (σλαύϊκα σημαίνει καὶ βελάζος μὲ τὸν καιρό, ἔξελληνίστηκε καὶ σὲ κλαῖν' ψηλὸς φλίκια στὴν Ἡπειρο καὶ στὲς μάχ

Ρωμούνων παραλαβόντες τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ πολυπληθῆ αὐτῶν ποίμνια, κατήλθον πρὸς τὴν Θράκην, ἐκλέξαντες δὲ ὡς μέρος κατάλληλον διὰ τὰ ποίμνιά των καὶ ἀσφαλές δι' αὐτοὺς τὸν Αἶμον, ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς κλιτῆς καὶ ύπωρείας αὐτοῦ, ἐγκρίσει τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, μεθ' ὅ περιοδικῶς καὶ καθ' διμάδας ἀποσπῶμενοι, μετώκησαν εἰς τὰ ὄρεινὰ μέρη τῆς Μακεδονίας Θεσσαλίας καὶ Παλαιάς καὶ Νέας Ἡπείρου. Εἰς τὴν αὐτόσε δὲ ἐγκατάστασιν οὐδὲν παρενθάλλετο πρόσκομμα, διότι, ἔνεκεν τῶν ὡς εἴρηται βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν λειψανδρία οὐκ ὀλίγη καὶ ἡμιερήμωσις ἐπεκράτει ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις, ἡ δὲ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει συμφέρουσαν τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους διασπορὰν τῶν ὁμοδόξων τούτων ἀποίκων, οἵτινες καὶ μάχιμοι ἦσαν καὶ εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῶν δημοσίων προσόδων συνετέλουν διὰ τῆς ἐνασκήσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ κτηνοτροφικοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος. 'Υπὸ τούτων, λοιπόν, τῶν ποιμενοβίων κατοίκων κατελήφθησαν βαθμηδὸν καὶ αἱ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς Πίνδου κλιτύες, καταλληλόταται οὖσαι πρὸς διατροφὴν καὶ πάχυνσιν τῶν θρεμμάτων, παραγκωνισθέντων τῶν ὀλίγων ἐκεῖσε ἐγχωρίων, οἵτινες ἀραιῶς κατώκουν καὶ ἐνέμοντο μὲ τὰ ποίμνια αὐτῶν τὰς ὄρεινὰς ἐκείνας νομάς».

Καὶ ἀφοῦ ἀναπτύσσει τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν του συνεχίζει γράφων εἰς τὴν σελίδα 27 καὶ τὰ ἔξῆς.

«Ο πληθυσμὸς οὗτος τῆς Βλαχικῆς φυλῆς, πλούτιζων, ἐγκατέλειπε τὰ βουνὰ καὶ ἐγκαθίστατο εἰς κωμοπόλεις καὶ χωρία, ὅπου οἱ μὲν ἄνδρες, ἡσχολοῦντο μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, αἱ δὲ γυναῖκες εἰς τὴν ἐργασίαν ὑφαντῶν, ἀργαλειῶν καὶ τοιούτων παραμφερῶν. Οὕτω, κατὰ τὸν Ἀραβαντινόν, ἐγένοντο αἱ κωμοπόλεις καὶ κῶμαι Μέτσοβον Καλαρύται, Συρράκον, Μοσχόπολις Νικολέτσα καὶ ἄλλας.

Τὴν γνώμην του ταύτην, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν τῶν Κουτσοβλάχων στηρίζει κυρίως ὁ Ἀραβαντινός, εἰς ὅσα περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἔγραψαν οἱ προαναφερθέντες Βυζαντινοὶ χρονογράφοι, στηριχθέντες εἰς ἀναποδεγμένης σίας.

πασαν τὴν με

ἐν Ἰλλυριοῖς ἐτούτῳ ἐπίμαχον τοῦτο ζήτη-
(παρὰ τὰς Θεματικούς Κουτσοβλάχων γράφει
· Ιλλυριῶν εἰς Ἑ

καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἡπειρώτης ποιητής, ὁ τραγουδιστὴς τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης, Κώστας Κρυστάλλης, ὅστις, ὡς γνωστόν, ἦτο Βλαχόφωνος καταγόμενος ἐκ τοῦ ὀνομαστοῦ Συρράκου, εἰς τὴν μονογραφίαν του. «Οἱ Βλάχοι τῆς Πίνδου οὐδεὶς γινώσκει ἀκόμη διότι ἔλαβε χώραν ἡ ἐμφάνισίς μας ἐν Χρόνῳ, καθ' ὃν βαθύτατον σκότος καλύπτει, κατὰ μέγα μέρος, τὴν Ἑλληνικὴν ιστορίαν. Ἀφοῦ δὲ ἐσφαλμένως περὶ αὐτοῦ ἔχουσι γράψει οἱ κατὰ καιροὺς χρονογράφοι καὶ ιστορικοί, ὅποιαν ἀλήθειαν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῖς νεωτέροις. Ἐθνολογικὰς γνώσεις δὲν διαφιλονικῶς οὔτε είμαι κατάλληλος διὰ γλωσσολογικὰς μελέτας. Ἄλλα, γεννηθεὶς ἐπὶ τῆς Πίνδου ἐκ Βλάχων γονέων καὶ ἀνατραφεὶς ἐν μέσῳ Βλάχων, μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡλικίας μου, ἐσκέφθην ὅτι ἀρκετὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον πληροφορίας θέλω παράσχει, ἐὰν ἐκθέσω, ὅσα μέχρι τοῦτο περὶ τῶν Βλάχων τῆς Πίνδου ἔχω συλλέξει».

Ἐπειδὴ σκοπὸς μου ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίων εἶναι ἡ παράθεσις γνωμῶν, ὡς πρὸς τὴν ἀρχικὴν προέλευσιν τῶν Κουτσοβλάχων, ὁ δὲ ἀείμνηστος Κρυστάλλης μᾶς λέγει ὅτι περὶ αὐτοῦ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, διὰ τοῦτο παραλείπω ὅσα ἐκθέτει περὶ τῆς ζωῆς κτλ. τῶν Βλάχων τῆς Πίνδου.

Οφείλω ὅμως νὰ σημειώσω, ὅτι τούτους θεωρεῖ ἀκραιφνεῖς καὶ γνησίους "Ελληνας, αἰσθάνεται δὲ ἐθνικὴν ύπερηφάνειαν διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἐνδοξον Ἑλληνικὴν φυλήν.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τούτου παραθέτει δύο ἄσματα ἀδόμενα Ἑλληνιστὶ εἰς Σαμαρίναν. Τὸ ἐν τούτων εἶναι ἀφιερωμένον εἰς ὁμοχώριόν των, Ἑθνικὸν ἀγωνιστὴν Ἰωάννην Φλώρον καλούμενον, θανόντα ἡρωϊκῶς κατὰ τὰς μάχας τῆς Πελοποννήσου, τὸ ἐθνοσωτήριον ἔτος 1821.

Ίδοὺ αὐτό.

—Ἐσεῖς, καημένη συντροφιά, ἐσεῖς μωρὲ (παιδιά μου· μὴν ἀπομείνετε· οὐτέ τέλος σας ὅλοι νὰ σκοτωθεῖτε· νὰ μὴ μὲ πάρουν ἡ Τουρκιὰ κι αὐτοὶ οἱ Ἀρδανῖτες καὶ πάρτε καὶ τὸ αἷμα μου, μέσ' στὸ χρυσὸν (μου τάσι

‘Η γυναῖκα μὲ τὸ τσεμπέρι

Τοῦ κ. ΣΩΤ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Απὸ τὸ προηγούμενο) Ό κόσμος ποὺ ἔπερνε κατὰ τὶς ὄνομαστικὲς ἑορτὲς τὰ σπίτια τῶν συγχωριανῶν μὲ τὴν ἀράδα ἀπὸ τὴν κορυφὴν καὶ μέχρι κάτω στὸ τελευταῖο σπίτι τοῦ ἑορτάζοντος μεγάλου ἢ μικροῦ ἀδιακρίτως. Εἶναι ό κόσμος ποὺ ἔδιδε στοὺς γάμους μυσταγωγία πραγματικὴ καὶ ξεφάντωμα μᾶς ὀλοκλήρου ἔβδομάδος. Ποὺ ἔνοιωθε καὶ ζοῦσε βαθειὰ κάθε ἑορτὴ μεγάλη ἢ μικρὴ ἐκτὸς τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα μὲ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἀληθῶς ἀνέστη καὶ τὰς ἀπελάμβανε εἰς ὅλη τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ εὐχαρίστησι. Εὔτυχημα πραγματικὸν εἶναι ποὺ ἀπ’ ὅλα αὐτὰ καθιερώθησαν καὶ παρέμειναν πλέον γιὰ τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ καὶ παλαιοτέρους τὰ θερινὰ γνωστὰ πανηγύρια ἐκάστου χωριοῦ, τὰ διποῖα δίδουν μίαν ὡραία εὐκαιρία στοὺς ταξιδεμένους γενικῶς νὰ ἀναβαπτισθοῦν στὴν κολυμβήθρα τῶν προγόνων. Τὶς ἀπόκρητες, τότε, ξεφάντωναν κυριολεκτικῶς ἐπισκεπτόμενοι μετεμφιεσμένοι ἢ μὴ ὅλα τὰ συγγενικὰ καὶ φιλικὰ σπίτια εύ-

καὶ σύρτε νὰ τὸ θάψετε στὸ ἔρημο χωριό^{(μας,}
μὲ κλάματα καὶ μὲ ψαλμούς, μὲ διάκους καὶ^{(παπάδες.}

Τὸ ἔτερον.

—Ἐσεῖς, παιδιά, Βλαχόπουλα πὸ πέρα ἀπ’^{(τὸ ποτάμι}
ἄν πάτε πρὸς τὴν Κόνιτσα καὶ τὴν μεγάλη^{(χώρα,}
νὰ στείλετ’ ἐναν μάστορα, ’ναν ἄξιο παλλη-^{(κάρι}
νὰ πελεκήσῃ μάρμα, μνῆμα πλατὺ νὰ σκάψῃ
νὰ στέκ’ ὄρθος νὰ πολεμῷ καὶ δίπλα νὰ γε-^{(μίζω.}

Σύρτε καὶ στὴ μαννούλα μου, πέτε της πὼς^{(παντρεύτηκα}
πῆρα τὴν πλάκα πεθερά, τὴν μαύρη γῆς γυ-^{(ναῖκα.}

’Ακόμη παραθέτει καὶ ἐνα συγκινητικώ-

χόμενοι: Χρόνια πολλά, καλὴ σαρακοστὴ καὶ καλὸ Πάσχα νὰ χαροῦμε. Οἱ μὴ ταξιδεμένοι στὸ ἔξωτερικὸ μαστόροι ἥξεραν ὅτι τὴν ἔπομένη ἔπρεπε, ἐὰν δὲν τὰ εἶχαν ἔτοιμα, νὰ ἔτοιμάσουν τὸ σακκοῦλι, μὲ τὸ σφυρί, τὸ ζύγι καὶ τὸ μιστρὶ καὶ μὲ τὴν κομπανία τους νὰ πάρουν τὸ προκαθωρισμένο δρομολόγιο, μὲ τὰ μπογαλάκια τους στὸν ὠμό, πρὸς ἔξεύρεσι ἐργασίας, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ ἐντὸς τῆς Ἡπείρου ἀλλὰ καὶ ἐκτός. ”Εξω τῆς Ἡπείρου πρώτο καὶ καλύτερο τὸ Ἀγρίνιο μὲ τὰ καπνά του, ἥτο ἀνέκαθεν ἐνα ἀπὸ τὰ προτιμώμενα κέντρα εύρεσεως ἐργασίας διὰ τοὺς μαστόρους. ”Ἐπίσης τὰ Τρίκαλα, Καρδίτσα, Σοφάδες, ”Αρτα, Πρέβεζα, Ἀστακός, Μεσολόγγι, Αἴγιον, Κιάτο, Ξυλόκαστρο, μεταπολεμικῶς δὲ καὶ ἡ Ἕγουμενίτσα. ”Ωσὰν κέντρα παραγωγικὰ εἶχαν πάντοτε οἰκοδομικὲς ἐργασίες. ”Ἐτσι δημιουργήθηκαν καὶ ἀξιόλογες πλέον μόνιμες παροικίες, μεταπολεμικῶς, πλὴν τοῦ Ἀγρινίου ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ προπολεμικῶς ἀπὸ μαστόρους ἐκ Πύργου, Πυρσο-

τατὸν Μοιρολόγοι, τὸ ὁποῖον θρηνοῦσι πέρι τοῦ νεκροῦ αἱ Βλάχισσαι τῆς Πίνδου ἐλληνιστί.

Τοῦτο ἔχει ως ἀκολούθως.

—Γιώργη, γιατὶ μᾶς κάθεσαι βαριὰ συλλο-^{(γισμένος.}

Γιώργη, γιατὶ μᾶς τσώπασες καὶ δὲν μᾶς^{(κουβεντιάζεις;}
Ξύπνα νυφούλα κι ἄναψε τὸ ἔρημο λυχνάρι
δὲν εἰν’ δ Γιώργης μᾶς καλά, τὸ βράδυ δὲν^{(τὸν βρίκει.}

—Σήκου, Γιωργάκη πὸ τὴ γῆ, σήκου κι ἀπὸ^{(τὸ στρώμα,}

Σήκου, σὲ κλαῖν’ οἱ φίλοι σου, σὲ κλαῖνε κι^{(οἱ δικοί σου.}

Σήκου, τ’ ἥρθαν τὰ πρόβατα στὴ στρούγκα^{(καὶ βελάζουν.}

Σήκου, τὶ τὰ μαντρόσκυλα, σὲ κλαῖν’ ψηλὰ^{(στὲς μάχες.}

γιάννης, Χιονιάδων καὶ Γοργοποτάμου. Ἐπίσης στὴν Καρδίτσα ἀπὸ Πυρσόγιαννη, Ἡγουμενίτσα ἀπὸ Ἀμάραντο καὶ Πυρσόγιαννη, Πρέβεζα καὶ Μεσολόγγι ἀπὸ Καστάνιανη, Ἀρτα ἀπὸ Ἀμάραντο, Καστάνιανη Ὁξνά, Αἴγιον - Κιάτο - Ξυλόκαστρο ἀπὸ Ἀγία Παρασκευή, Πυρσόγιαννη, Πύργο, Ἐξοχή, Ἡλιόρραχη, Πηγὴ κλπ. Θεσσαλονίκη ἀπὸ Φούρκα, Βούρμπιανη κλπ. Δράμα - Καβάλα - Ξάνθη κλπ. ἀπὸ Παλαιοσέλι, Πάδες (προπολεμικῶς). Ἀπὸ τὴν Φούρκα καὶ τὸ Δίστρατο ἔχουν ἐγκατασταθῆ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς πόλεις τῆς Δ. Μακεδονίας καὶ Τσοτύλιον εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦ ὅποιου ἐφοίτησαν προπολεμικῶς πολλὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ χωριά μας.

Τὰ Γιάννινα προπολεμικῶς ἦσαν πτωχά, δὲν εἶχαν σοθαρὲς οἰκοδομικὲς ἐργασίες, δὲν πλήρωναν καὶ καλὸ μεροκάματο καὶ ἔτσι δὲν σταματοῦσε καλὸς μάστορας. Μεταπολεμικῶς ἀνῆλθαν τὰ Γιάννινα καὶ πρὸ παντὸς τελευταῖα 20 χρόνια μὲ τὸν οἰκοδομικὸ ὄργασμὸ ποὺ ξεκίνησαν οἱ Ἀδελφοὶ Σουρέλη ἀπὸ τὸν Πύργο - Κονίτσης ἀνοικοδομήσαντες τὸ συγκρότημα ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ ἦτοι ξενοδοχεῖον 300 κλινῶν, ἐστιατόριο, κινηματογράφο κλπ., κλπ.

Στὰ Γιάννινα προπολεμικῶς ἡ μεγαλύτερη παροικία ἦτο ἀπὸ Βουρμπιανίτες μεταπολεμικῶς ὅμως ἀπὸ Πυρσογιαννίτες καὶ ἐν συνεχείᾳ Καστάνιανη - Πύργο κλπ.

Οἱ παροικίες αὐτὲς ἔχουν τὸ προνόμιο ὅτι δύνανται νὰ παρακολουθοῦν τὴν κίνησι τῶν συγχωριανῶν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσι, νὰ κρατοῦν τὴν ἐπαφή, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγχουν κάποτε τὴν ζωὴ τῶν χωριῶν εἰς ὄρισμένα σοθαρὰ ζητήματα γενικῆς φύσεως διὰ τῆς παρουσίας των προσφέροντες τὴν ἡθικὴ συμπαράστασί των. Πάντως τὸ μεγάλο ποσοστὸ μεταναστῶν τὸ ἀπερρόφησε ἡ Ἀθήνα μεταπολεμικῶς, ἐξαιρέσει τῆς Βούρμπιανης ποὺ ἡ ἀπορρόφησις αὐτὴ ἐγένετο πρὸ δὺο ἥδη γενεῶν.

Μία ἐπίσκεψις στὸ Καφενεῖο ΝΕΟΝ στὴν Ὁμόνοια φέρνει τὸν ἐπισκέπτη σὲ

ἐπαφὴ μὲ ὄλοκληρη σχεδὸν τὴν Ἐπαρχία καὶ πρὸ παντὸς μὲ τοὺς οἰκοδόμους πλέον καὶ ὅχι μαστόρους τῶν χωριῶν τῆς κοιλάδος τοῦ Σαρανταπόρου, ἃνευ ἔξαιρέσεως. Μόνον οἱ μαστόροι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς (Κερσόβου) ἔχουν στέκι ξεχωριστὸ σὲ ἄλλο καφενεῖο κι' αὐτὸ ἐπίσης ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας, θὰ εἶχαν δὲ ὅλοι τους σπίτια στὴν Ἀθήνα, μὲ τὴν ἐργατικότητά τους, καὶ τὴν ἀλληλεγγύη ἐὰν δὲν τοὺς εἶχε προλάβει ἡ ἄνοδος τῆς τιμῆς τῶν οἰκοπέδων, διότι εἶναι οἱ νεώτεροι μετανάστα εἰς Ἀθήνας.

Ἐνα ἀξιοσημείωτο ποσοστὸ καὶ κυρίως ἀπὸ Λυκόρραχη, Ζέρμα, Κάντσικο, Καστάνιανη, Ἀμάραντο, Δίστρατο κλπ. τὸ ἀπερρόφησε ἡ Αύστραλία βοηθοῦντος καὶ τοῦ Καναδᾶ, καθὼς δὲ λέγει ἡ ίστορία μας, ὁ ἔξω τῆς Μεσογείου ἐλληνισμὸς χάνεται μετὰ τὴν τρίτη γενεά. Σοθαρὸ ἐπίσης ποσοστὸ μεταναστῶν κυρίως ἀπὸ Ἀσημοχῶρι καὶ Φούρκα μεταπολεμικῶς ἐγκατεστάθη εἰς Ἀμερικήν. Δὲν μνημονεύω τὸ Κογκό, τὰ λοιπὰ κράτη Ἀφρικῆς, Ἀσίας, Γερμανία καὶ λοιπὴ Εύρωπη διότι δὲν ὑφίσταται τοιοῦτος κίνδυνος.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι περὶ τὶς ἑκατὸ περίπου οἰκογένειες προσφύγων ἐκ Ρουμανίας ἐγκατεστάθησαν μονίμως εἰς Ν. Ζηλανδίαν καὶ ἄλλες τόσες εἰς Βίγλαν - Ἀρτης, χωριὸ ποὺ οἰκοδοθήθη ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ σκοπό. Ὅλοι αὐτοὶ κατάγονται ἀπὸ τὰ χωριὰ Πουρνιά, Μόλιστα, Ἀμάραντο κλπ. ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τὴν Πουρνιά.

Στὴν μετανάστευσι ἀποτελεῖ ἔξαίρεσι ἡ Λαγκάδα καὶ ἡ Δροσοπηγὴ (Κάντσικο). Τὸ ποσοστὸ στὴν πρώτη εἶναι μηδὲν καὶ στὴ δεύτερη ἐλάχιστο. Ἡ Λαγκάδα ἀποτελεῖ ἐπίσης τὴν μόνη ἔξαίρεσι στὸ πληθυσμιακὸ θέμα, διότι ἀντὶ μειώσεως παρουσιάζει αὔξησι, οἰκοδομικὸ ὄργασμὸ καὶ πολιτιστικὴ ἄνοδο, γεγονὸς ποὺ τὴν τιμᾶ. Εἶναι ἐξ ἄλλου τὸ μόνο χωριὸ ποὺ προμήθευσε τὰ δύσκολα αὐτὰ χρόνια τὰ γειτονικὰ χωριὰ ἀπὸ γαμβροὺς ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ Βούρμπιανη καὶ τὸ Ἀηδονοχῶρι φημίζονται ως Νυμφοχώρια.

'Ενδυμήματα τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης

Τοῦ Ἱερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΣΙΟΥ

19

1839

‘Ομοίως εἰς τὸ αὐτὸ κελλίον ἐπὶ μικρᾶς φορητῆς εἰκόνος Θεοτόκου Γλυκοφιλούσης.

«Ἡ Γλυκοφιλοῦσα ύπεραγία Θ(εοτό)κε σῶσον ἡμᾶς.

1839 διὰ χειρὸς ζήκου Χιοναδίτου».

20

1840

‘Ομοίως ἐπὶ μεγάλης φορητῆς εἰκόνος Νεομαρτύρων Κεφ. Βυζαν. Γράμμασιν. «Οἱ εἰς τὴν παροῦσαν ἵκωνα ἱστορηθέντες Νεομάρτυρες δίδωμεν ἵδησιν εἰς τοὺς φιλαναγνώστας ἐὰν ἐπιποθοῦν νὰ μάθουν ποῦ καὶ πῶς ἐτελείωσεν ὁ καθεὶς ἄς εὗρουν τὸ βιβλίον καλούμενον Νεομαρτυρολόγιον καὶ ἔκεī τοὺς εύρισκει ὅλους.

‘Ιστορίθη δι’ ἐξόδου ἐλαχίστου ‘Ιερομονάχου Χρυσάνθου Λαενᾶ ἐκ πόλεως Κονίτζης».

μικροῖς γράμμασιν.

«1840 μαΐου 10 διὰ χειρὸς ζήκου γεωργίου χιονιαδίτου».

21

1842

‘Υπερθύρως ἔξωθεν τοῦ Μητροπ. Ναοῦ ἀγ. Νικολάου.

«1842».

22

‘Ἐπὶ τριμόρφου εἰκόνος α’) ἀγίου Δημητρίου, 6’) Νεομάρτυρος Γεωργίου, καὶ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἐν τῷ κελλίῳ Χρυσάνθου Κεφ. Γράμμασιν.

«Δι’ ἐξόδων ἐλαχίστου ‘Ιερομονάχου Χρυσάνθου Λαενᾶ ἐκ π(ό)λ(εως) Κονίτζης».

μικροῖς γράμμασιν.

«1842 Ιουνίου 10 ἱστορήθη διὰ χειρὸς ζήκου γεωργίου χιονιαδίτου».

23

1842

Μητροπ. Ναὸς ἀγ. Νικολάου.

‘Ἐπὶ μεγάλης φορητῆς εἰκόνος Θεοτόκου ἐν τῷ Γυναικωνίτῃ μὲ τοὺς Προφήτας γύρωθεν Κεφ. Γράμμασιν.

«Δι’ ἐξόδων ἐλαχίστου ‘Ιερομονάχου Χρυσάνθου Λαενᾶ ἐκ πόλεως Κονίτζης. Ἰστορίθη διὰ χειρὸς Ζήκου Γεωργίου ἐκ κόμης Χιονάδες 1842 Αύγουστου 25».

24

1843

‘Ἐπὶ μεγάλης εἰκόνος Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῷ κελλίῳ Χρυσάνθου Κεφ. Γράμμασιν. «Δι’ ἐξόδου τῆς ἐλαχίστης δούλης τοῦ Θεοῦ Ἀγγελικῆς ἀδελφῆς Χρυσάνθου Λαενᾶ ἐκ Κονίτζης. 1843. Αύγουστου 31. Χιονιάδες. Διὰ χειρὸς Ζήκου Γεωργίου».

25

1845

‘Ομοίως ἐπὶ εἰκόνος Θεοτόκου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, Κεφ. Γράμμασιν.

«Ο ‘Ιερὸς Λουκᾶς προσφέρει τὴν μορφὴν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος».

μικροῖς γράμμασιν.

«δι’ ἐξόδων ἐλαχίστου ιερομονάχου χρυσάνθου λαενᾶ ἐκ Κονίτζης. 1845 αύγουστου 2».

26

1849

‘Ἐν τῷ δεξιῷ Προσκυνηταρίῳ τοῦ Μητροπ. Ναοῦ ἀγ. Νικολάου κάτωθεν τῆς τριμόρφου εἰκόνος α’ ἀγ. Χρυσάνθου, 6’) Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ιωάννινων, καὶ γ’) Ιωάννου τοῦ ἐκ Κονίτσης.

«Δι’ ἐξόδων ἐλαχίστου ‘Ιερομονάχου Χρυσάνθου Λαενᾶ ἐκ Κωμοπόλεως Κονίτζης 1849 Νοεμβρίου 10».

κάτωθεν, μικροῖς γράμμασιν.

«ὅρα τὸν συναξαριστὴ τοῦ Νικοδήμου Σεπτεμβρίου 23».

27

1854

‘Ἐν τῷ Κελλίῳ Χρυσάνθου ἐπὶ εἰκόνος Θεοτόκου ‘Ἡ Ἐλεούσα’ μικροῖς γράμμασιν.

9. Πρῶτος ὁ ἀείμνηστος οὗτος ‘Ιερομόναχος ἀφιέρωσε εἰκόνα εἰς τὸν ἄγιον Νεομάρτυρα Ιωάννην τὸν ἐκ Κονίτσης, ἐορταζόμενον τὴν 23ην Σεπτεμβρίου.

«Ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας ταύτης εἰκόνος ἔξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τὸ Ἄξιον ἐστίν ως ἀληθῶς. Εύρισκεται δὲ αὗτη ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρεὶ τοῦ Ἀθω εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου.

«Δι' ἔξόδων ἐλαχίστου Χρυσάνθου Λαΐνα 1854 φευρουαρίου 8».

1857

Ἐπὶ Τριωδίου τοῦ 1768 τοῦ Ἡ. Ναοῦ ἄγ. Ἀποστόλων ἐναποκειμένου ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ ἄγ. Βαρβάρας.

«Διὰ τοῦ παρόντος Γίνεται Δῆλον. Ὅταν ἔχειροτονίθην Καγὼ ὁ ἐλαχίστος σταῦρος Ἱερεὺς τοῦ ποτὲ Ζησιάδι. Παρὰ Ἀρχιερέως. Χριστοφόρου. Δηλαδὶ ἀπολονιάδος¹⁰ εἰς τοὺς 1857 7) βρίου 9 Κώνιτσα.

‘Ο Γράψας ὁ ἥδιος Παππασταῦρος εὐημέριος. Καὶ ἐπιτροπεύοντος ὁ Κύριος Γεώργιος Μίτζου λιάπτα. Καὶ συνδρομητὴς στὰ τὸ παρὸν Τριώδιον. Δηλαδ(ὴ) δέσιμον ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Χριστοδ(ούλου) φακῆ.

παππᾶ σταῦρος Γράψας φωξ’ (= 1860)
‘Απριλίου 6’».

29

1858

Ἐν τῷ Τέμπλῳ τοῦ Μητροπ. Ναοῦ, ἐπὶ εἰκόνος ἄγ. Νικολάου.

«Ιστορήθησαν αἱ ὀκτὸ εἰκόνες διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ κυρίου Δημητρίου Πορφυριάδου εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων. 1858».

1858

Ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐκ τῶν Βορειοδυτικῶν γωνιῶν τοῦ Μητροπ. κτιρίου.

«αωνὴ + Ἰούλιος. Δαπάναις τοῦ Σ. Μ(ητροπολίτου) Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Κ. Κ. Παρθενίου».

1858

«ἔχειροτονίθην Καγὼ ὁ ἐλαχίστος παππᾶ σταῦρος παρὰ Χριστοφόρου ἐπισκόπου ἀρχιερέως ἐν ἐνετίῃ 1858 7) βρίου Θ’ Κώνιτσα¹¹».

10. Βοηθοῦ ἐπισκόπου τοῦ τότε Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς, ἐκ Γρεβενητίου Ζαγορίου καταγομένου.

11. Τὸ ἔτος τῆς χειροτονίας αὐτοῦ, δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ ἔτος τῆς ως ἀνωτέρω ὑπ’ ἄρ. 28 ἐνθυμήσεως.

Ἐντελέχεια
τοῦ μαρτυρίου

Τοῦ μονίμου
ἀνταποκρι-
τοῦ μας

—Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς ὁδοῦ γεφύρας Πιστίλιαπης, παρὰ τὸν συνοικισμὸν Θεοτόκου, ἡ δαπάνη τῆς ὅποιας προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 8 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀνέλαβεν ὁ ἐργολάδος κ. Καξίρας.

—Τὴν 27.5.69 συνεκεντρώθησαν οἱ ιερεῖς τῆς Ἐπαρχίας μας εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην Κονίτσης, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνέπτυξεν πρὸς αὐτοὺς διάφορα πνευματικὰ θέματα.

—Αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νεοανεγερθέντος Γυμνασίου Κονίτσης συνεχίζονται ἐντατικῶς.

—Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς 8ης τάξεως τοῦ Γυμνασίου μας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Ἡ. Πλάκαν, καὶ τοὺς καθηγητὰς κ. Ἡ. Κάνταν καὶ δίδαν Βασιλικὴν Παπαθεμιστοκλέους, ἐπραγματοποίησαν τετράμερον ἐκδρομήν, ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν.

—Τὴν 25.5.69 εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην οΚνίτσης, ἔλαβε χώραν διάλεξις ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Γεωπόνου κ. Λουκᾶ Θεοχαροπούλου μὲ θέμα «Πρόληψις ἀτυχημάτων».

—Οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Κονίτσης, Καβασίλλων, Ἡλιοράχης, Κλειδωνιᾶς, καὶ Καλλιθέας, ἐτελέσθησαν τὴν 28.5.69 εἰς Κόνιτσαν, τὰς καλλιτέρας δὲ ἐπιδόσεις ἐπέτυχον οἱ μαθηταὶ τῶν Δημοτ. Σχολείων Κονίτσης.

—Λόγω ἐλείψεως μαθητῶν τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ χωρίου Χιονιάδες κατηργήθη.

—Τὴν 1.6.69 ἀντιπροσοπεία τῶν Ὁρανώσεων Τελωνειακῶν - Τελωνοφυλάκων συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ κ. Τζουβέλη μετέβη εἰς τὸ χωρίον Μελισσόπετρα τὸ δόποιον υἱοθέτησεν, κομίσασα καὶ διάφορα δῶρα πρὸς τοὺς κατοίκους.

—Κατὰ τοὺς τελεσθέντας τὴν 1.6.69 εἰς Ἰωάννινα Διανομαρχιακοὺς ἀγώνας, ἡ ὁμάς θηλέων τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης ἀνεδείχθη νικήτρια ἐπιτυχοῦσα 45 βαθμούς.

—Ἡ ὁμάς ἀρρένων τοῦ Γυμνασίου μας ἦλθεν πέμπτη κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας λαβοῦσα μόνον 8 βαθμούς.

—Ο ἐκ Βουρμπιάνης, εἰς Ἀθήνας διαμένων, συνταξιοῦχος Γυμνασιάρχης κ. Νικόλαος Γ. Παπασωτηρίου, διέθεσεν ἐξ ίδιων τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν μιᾶς οἰκίας κειμένης εἰς Πάτρας, ἡ ὅποια εἶχεν δωρηθῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἀειμήστου Μαρίας χήρας Ἰωάννου Ἀδάμ, πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντα Σύνδεσμον τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης.

—Τὴν 1.6.69 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν τὰ μέλη τοῦ Θρησκευτικοῦ Σωματείου Ἰωαννίνων «Απόστολος Παῦλος».

—'Από 1 έως 3 'Ιουνίου 69 είς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου ἐλειτούργησεν χειροτεχνικὴ ἔκθεσις μὲ ἔργα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Κονίτσης.

—Τὴν 2.6.69 ἐτελέσθησαν αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου Κονίτσης.

—Τὴν 4.6.69 ἐτελέσθησαν αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Κονίτσης.

—Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐγένετο καὶ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων πρὸς τοὺς νικητὰς τῶν τελεσθέντων πρὸ ἡμερῶν μαθητικῶν ἀθλητικῶν ἄγώνων τῆς περιοχῆς εἰς τὸ γῆπεδον Κονίτσης, κατὰ τοὺς ὅποιους τὰς περισσοτέρας νίκας ἐπέτυχον τὰ Δημοτικὰ Σχολεία Κονίτσης καὶ δὴ τὸ πρώτον τοιοῦτον ἐκ τοῦ ὅποιου ἔνας μαθητὴς ὁ Ἀμπάζης ἐλαβεν ἐπτὰ ἐπαθλα.

—Τὴν 6.6.69 ἐτελέσθησαν εἰς τὸ γῆπεδον Κονίτσης ἡ πρώτη φάσις τῶν Λαϊκῶν Ἀγώνων. Εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μ. ἐτερμάτισαν πρώτος ὁ Ἀλκ. Μπακόπουλος. Εἰς τὸν δρόμον 300 μ. ὁ Νικ. Πετρόπουλος. Καὶ εἰς τὸν δρόμον τῶν 2.000 μ. ὁ Βασίλειος Νικολόπουλος. Εἰς τὸ "Ἀλμα (ἀπλοῦν) πρώτος ἀνεδείχθη ὁ Χαρίλ. Παρασκευᾶς, εἰς τὸ τριπλοῦν ἄλμα ὁ Μηνᾶς Παζίνας, καὶ εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὑψος ὁ Χρῆστος Τσούβαλης. Εἰς δὲ τὴν Σφαιροδολίαν ὁ Παναγιώτης Τζήμας καὶ εἰς τὴν Λιθοδολίαν ὁ Γεώργιος Ντούτης.

—Τὴν 8.6.69 ἐτελέσθησαν αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Κονίτσης.

—'Ομοίως τὴν 8.6.69 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανὸς μετέβη.

—Τὴν 14.6.69 ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης ἀπεβίωσεν αἱφνιδίως ὁ μαθητὴς τῆς Δ' τάξεως Χρῆστος Ρόβας ἐκ Νικάνορος καθ' ἥν στιγμὴν ἔγραφεν διὰ τοὺς διαγωνισμούς του. 'Ο θάνατος, τοῦ ἀτυχοῦς μαθητοῦ, ὁ ὅποιος σημειώτεον ἦτο ἐκ τῶν ἀριστούχων τοῦ Γυμνασίου μας προῆλθε συνεπεία πνευμονικοῦ οἰδήματος.

—'Υπάλληλοι τῆς Δ.Ε.Η. 'Ιωαννίνων μετέβησαν εἰς τὰ χωρία Ἀμάραντον, Ἀγίαν Βαρβάραν, Πυξαριάν, Τράπεζαν, Μολυβδοσκέπαστον καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ ώμίλησαν εἰς συγκεντρώσεις τῶν κατοίκων, ἀναπτύξαντες τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διετίαν 1967 - 69 εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς ὑπαίθρου.

—'Η μαθητρια τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου μας Τασία Σόμπου ἐκ Βουρμπιάνης ἐλαβεν ὡς βραβεῖον ἔνα βιβλιάριον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἀξίας 300 δραχμῶν καὶ ἔνα κουμπαράν, διότι ἔγραψε τὴν καλυτέραν ἔκθεσιν μὲ θέμα τὴν ἀποταμίευσιν.

—'Ο στρατιώτης Ἀριστοτέλης Ζιάτος τοῦ 683 τάγματος ἐκέρδισεν εἰς τὸ ΠΡΟ-ΠΟ ἔνα αὐτοκίνητον ἀξίας 85.000 δραχμῶν.

—Εἰς τὸ χωρίον Δροσοπηγὴ ἐτοποθετήθη

καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ 'Αγροτικὸς ιατρὸς κ. Ἀθανάσιος Πατσαλῆς.

—'Ομοίως εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐτοποθετήθη νέος ιατρὸς ὁ κ. Παναγιώτης Βαλκανιώτης ὁ ὅποιος ἔχει καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ καρδιολόγου.

—Τὴν 19.6.69 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας κ.κ. Παῦλος Καρβέλης, διατελέσας ἄλλοτε καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου μας.

—Τὴν 21.6.69 ἐτελέσθησαν εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεία Κονίτσης (Α', Β' καὶ Γ') αἱ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἐτήσιαι ἔορται (ἐξετάσεις) μὲ ώραίας ἀπαγγελίας, ἀσματα καὶ παιδικὰ σκέτς.

—Τὴν 22.6.69 ἐτελέσθη ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων κ.κ. Χριστοφόρου τέως Μητροπολίτου μας ἀφιχθέντος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Σεβαστιανοῦ (νῦν Λίτροπολίτου μας) ὑπὲρ ἀναπταύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἔτους εὔροντος τραγικὸν θάνατον συνεπεία αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ρούση, φαρμακοποιοῦ, ἄλλοτε Δημάρχου, καὶ εὐεργέτου τῆς Κονίτσης, εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθησαν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ἐκλιπόντος, ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Κονιτσιώται.

—'Ωμιλήσας δὲ ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Χριστοφόρος, ἀφοῦ ἐξέφρασε κατ' ἀρχὰς τὴν χαράν του διότι ἐπειτα ἀπὸ ἀπουσίαν δύο ἐτῶν κατηξιώθη νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον μὲ τὰ τέως πνευματικά του τέκνα, ἐπλεξε κατόπιν τὸ ἔγκωμιον τοῦ ἀειμνήστου Κ. Ρούση, ἐξυμήσας ἴδιαιτέρως τὰς φιλανθρωπικάς πράξεις καὶ εὔεργεσίας του.

—Τὴν 24.6.69 οἱ κ.κ. Εύθυμιος Τσιγαρίδας ἀρχαιολόγος, καὶ Γεώργιος Ζέρβας ἀρχιτέκτων, ἐπεσκέφθησαν τὴν κηρυχθεῖσαν ως διατηρητέον μνημεῖον ἐρειπωμένην Βυζαντινὴν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ χωρίου Καλόβρυση.

—Τὴν 26.6.69 ὁ Νομάρχης κ. Ἀν. Μάλλιαρης μετέβη εἰς τὰ χωρία Πυρσόγιανην, Βούρμπιανην καὶ Πληκάτιον, πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς ἀρμοδιάτος του.

—'Απὸ προχθὲς εύρισκονται εἰς τὴν πόλιν μας πεντήκοντα φοιτηταὶ τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν θεολόγον καθηγητὴν κ. Νικόλαον Βασιλειάδην, οἱ δόποιοι κατεσκήνωσαν εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολήν. Θὰ παραμείνουν ἐνταῦθα εἴκοσι ἡμέρας, καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν διάφορα χωρία τῆς Ἐπαρχίας μας ὅπου θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς κατοίκους καὶ θὰ ὀμιλήσουν πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ θεμάτων Χριστιανικῆς καὶ Ἐθνικῆς φύσεως, γνωρίζοντες αὐτοὺς καὶ τὰ προβλήματά των ἐκ τοῦ πλησίον.

—Τὴν 30.6.69 ἐξελέγη νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον Διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν κ.κ. Ιωάν. Εύαγγελίδου Προέδρου, Γεωργ. Βούρη, Ἀντιπροέδρου, Ιωάν. Βίλλη, Γεν. Γραμματέως, Βασ. Γέγιου ταμίου,

καὶ Νικ. Παπανικολάου μέλους ὅστις ἔξελέγη καὶ ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Δ.Ο.Ε.

—Κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἐφοίτησαν εἰς τὸ Γυμνάσιον Κονίτσης 446 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ ἀπεφοίτησαν ἐκ τῆς ΣΤ' τάξεως 39.

—Εἰς τὸ χωρίον Φούρκα συνελήφθη ἄρκτος ἡλικίας 4 μηνῶν, ἡ ὅποια κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Δασαρχείου Κονίτσης, ἀφέθη ἐλεύθερα.

—Οἱ μερίμνη τῆς Ἱερᾶς Λουτροπόλεως εύρισκόμενοι ἐνταῦθα φοιτηταὶ τῆς Χριστιανικῆς Δράσεως, ἐπεσκέφθησαν τὰ χωρία Μολυβδοσκέσπαστον, Μελισσόπετρα, Ἀερόπετρα, Παρακάλαμον, φυλάκιον Κακαβιᾶς, Μάζιο, Βούρμπιανη, Πυρσόγιαννη Κλειδενίαν, ἐλθόντες εἰς ἐπαφήν μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου καὶ διανέμοντες βιβλία καὶ περιοδικὰ ἔθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

—Τὴν 6.7.59 οἱ ἐργατοῦπάλληλοι Ἰωαννίνων μὲν ἐπικεφαλῆς τοὺς κ.κ. Ι. Πάλιον Ἐπιθεωρητὴν Ἐργασίας καὶ Δ. Φλίνδρην Πρόεδρον Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἐπραγματοποίησαν ἐκδρομὴν εἰς Μολυβδοσκέπαστον.

—Ἀπεστάλησαν εἰς τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις Πρεβέζης τὰ παιδιά τῶν ἡσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. Κονίτσης.

—Τὴν 10.7.69 ἥρχισεν ἡ λειτουργία τῶν Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων Πεκλαρίου - Κονίτσης μὲ 160 τροφίμους ἐκ τῶν ὅποιων οἱ 80 προέρχονται ἀπὸ τὴν περιοχὴν Ζαγορίου - Μετσόβου.

—Ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. πρὸς τὸν Δῆμον Κονίτσης τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δρχ διὰ ἐνίσχυσιν τοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος καὶ σύστασιν χορωδίας.

—Τὴν 13.7.69 εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν Κονίτσης ἔλαβον χώραν ἐορταστικὰὶ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν ἀναχωρούντων φοιτητῶν τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως.

—Τὴν 14.7.69 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ Ἰκάρων, οἱ ὅποιοι ἐπεσκέφθησαν τὸ ἐνταῦθα στρατόπεδον πεζικοῦ, τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως, καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ κενοτάφιον τοῦ Στρατιωτικοῦ Νεκροταφείου.

—Τὰ ὑπαίθρια πανηγύρια τοῦ Προφήτου Ἡλία ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτος μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰ χωρία, Μάζιο, Λυκόρραχην, Φούρκαν, Ὁξιάν, Χιονάδες, Ἀσημοχώρι.

—Εἰς τὸ πανηγύρι τῆς Βούρμπιανης ἀφίχθησαν ἀρκετοὶ πανηγυρισταὶ ὅπως οἱ κ.κ. Κων. Λάλος, Ἰωαν. Φ. Δημάρατος, Γ. Παπασωτηρίου, Ὁδ. Μπάρκης, Βασ. Γιάντσιος, Ἀνδρ. Τσούκαλης, Χαράλ. καὶ Βασ. Πορφύρης κ.ἄ. ἐξ Ἀθηνῶν. Οἱ κ.κ. Λουκᾶς Τσούκαλης, Βασ. Τράντας, Γεωργ. Βλάχος, Ζ. Παπαζήσης καὶ λοιποὶ ἐκ Θεσσαλονίκης. Νικ. Μάνος, Δημ. Μάνος, Ἀθ. Κοντούρης, Χ. Παπατζήμας, Χ. Τέρτσης, Γ. Παπαναστάσης, Χ. Παπαναστάσης, Ζ. Γκιώκας, Δ. Παπακώστας κλπ. ἐξ Ἰωαννίνων.

Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ζεηντεμένων ἀφίχθησαν οἰκογενειακῶς καὶ τὸ γλέντι ἀρχισε ὡς

συνήθως ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ συνεχίστηκε τὴν ἐπομένη μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν στὸ σιάδι τοῦ Γελαδάρη κοντὰ εἰς τὸ γραφικὸ ἔξωκκλησι τοῦ Ἀηλιᾶ, καὶ κατόπι στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ μέχρι τὰ ξημερώματα.

—‘Ο Δῆμος Ἰωαννιτῶν ἔλαβεν ἀπόφασιν ὅπως υἱοθετήσῃ τὸ ἀκριτικὸν χωρίον Μελισσόπετραν καὶ θὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέλεσιν τῆς σχετικῆς ἑορτῆς.

—Πρὸ ήμερῶν εἰς τὸ χωρίον Φούρκα, ἄρκτος ἐπετέθη κατὰ τοῦ ποιμένος Γεωργίου Βλιώρα ἐνώ ἐκοιμάτο πλησίον τοῦ ποιμνίου του ἔξωθι τοῦ χωρίου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὸν μωλωπίσῃ εἰς τὸν λαιμὸν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος (εύτυχῶς ὅχι σοβαρῶς). Οὗτος ἀφυπνισθεὶς ἥρχισεν νὰ κραυγάζῃ, καὶ ἀρπάσας δαυλοὺς ἀπὸ τὴν παρακειμένην πυρὰν τοὺς ἔξεσφενδόνησεν ἐναντίον της. Κατόπιν ἥρχισαν νὰ γαυγίζουν καὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον της καὶ οἱ ποιμενικοὶ σκύλοι, καὶ τρομοκρατηθὲν τὸ θηρίον ἀπεμακρύνθη.

—Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Δημ. Κιτσαντώνης Ἰωάν. Δημαράτος καὶ Μαρ. Παπαχρῆστος διὰ Βούρμπιανην, ὁ αἰδεσιμώτατος Δημ. Τάτσης δι' Ἀσημοχώρι, ὁ κ. Σταύρος Τσούβαλης διὰ Πυρσόγιαννην. Δι' ἐνταῦθα οἱ κ.κ. Σπυρ. Ζαχαράκης, Βασίλειος Μουρελάτος μετὰ τῆς κυρίας του τελέσαντες μνημόσυνον τοῦ πατρός των. Ἡ δις Ἐλένη Ἀθ. Ζέρβα, ὁ κ. Μιχ. Φασούλης, ἡ κυρία Μερόπη Ρούβαλη ὁ κ. Δημ. Ζδράρος κ.ἄ. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίχθη ὁ φοιτητὴς κ. Βασ. Κουκέσης καὶ ἐκ Καρλόττας Η.Π.Α. ὁ ἐξ Ἀσημοχωρίου κ. Πέτρος Δ. Τάτσης μετὰ τῆς κυρίας του.

—Ο φωτογράφος κ. Νικ. Τσιγκούλης ἐγένετο πατὴρ θήλεος τέκνου.

—Τὴν 1.6.69 εἰς Ἰωάννινα ἡ δις Ἐλένη Ἀθ. Ζέρβα ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν ιερὰν κολυμβήθραν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κων. Γκλαβά (γαμβροῦ τοῦ κ. Βασιλείου Ζδράβου) χαρίσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Θανασάκης.

—Τὴν 2.6.69 εἰς τὸ χωρίον Καλόβρυση ὁ κ. Σταύρος Κοττόπουλος ἐγένετο ἀνάδοχος τῶν διδύμων ἀγοριῶν τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Βασιλείου Νίκου χαρίσας εἰς αὐτὰ τὰ ὄνόματα Τώνης καὶ Θανασάκης, τὸ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰερόθεος Πετρίδης.

—Καὶ τὴν 15.6.69 ὁ κ. Θωμᾶς Ζιακόπουλος μετὰ τῆς κας του ἀνεδέχθησαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν ιερὰν κολυμβήθραν τὸ κοριτάκι τοῦ κ. Νικ. Τασιούλα καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα τῆς γιαγιάς του Εύδοκία.

—Ἐτελέσθησαν τὴν 8.6.69 εἰς Καρδίτσαν οἱ γάμοι τοῦ Κονιτσιώτου κ. Θωμᾶ Ἀντ. Βλάχου μετὰ τῆς δίδος Εύγενίας Χριστοδούλου. Ὁμοίως τὴν 8.6.69 εἰς Λάϊσταν τοῦ κ. Βασιλείου Γιαννούση ἐκ Παλαιοσελίου μετὰ τῆς δίδος Χρυσάνθης Φίδα. Καὶ εἰς Κόνιτσαν τὴν 8.6.69 οἱ γάμοι τοῦ ἄρτι ἀφίχθεντος ἐκ Λονδίνου κ. Θωμᾶ Δ. Ζιακοπούλου ἐξ Ἀμαράντου

μετά τῆς δίδος 'Ιοκάστης Π. Ζαχαράκη ἐκ Κονίτσης.

'Ανεχώρησεν διὰ Η.Π.Α. ὁ κ. 'Ελευθέριος Κ. Τζιάλλας.

'Ανεχώρησεν δι' 'Αθήνας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός.

'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν ἐξ 'Αθηνῶν οἱ κ.κ. Κων. Γκάσιος, Εύθ. Γκάσιος, 'Ανδρέας 'Αναγνωστόπουλος, 'Ιωάν. Σχοινᾶς, Δημήτριος Τσαρτσάλης, 'Ιωάννης καὶ 'Απόστολος Ζούκη δι' 'Οξυάν κ.ἄ. 'Εκ Βόλου ἀφίχθη ὁ κ. Παν. Ρούθαλης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ἐκ Κουστέσης Εύρυττανίας ὁ κ. Θεοδόσιος Τσιαλιαμάνης ὁμοίως. 'Εξ 'Ελβετίας ἀφίχθησαν ὁ κ. Βασίλειος Γκότζος μετὰ τῆς μνηστῆς του καὶ ἐξ 'Αθηνῶν διὰ Βούρμπιανην ὁ κ. Ναπολέων Μπάρκης.

'Ο κ. Γεώργιος Π. Νικολόπουλος ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, ὁμοίως καὶ ὁ κ. 'Ιωάν Ντάμας.

Τὴν 13.7.69 ἡ κα Είρηνη Η. Κουκέση ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν ἰερὰν κολυμβήθραν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Βασίλειου Πύλια χαρίσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Γιαννάκης.

Εἰς τὸν φίλον κ. Βασίλειον Λέτσιον ἐκ Μολίστης καὶ τὴν σεμνὴν οἰκοκυρᾶν Εύανθίαν Τσάνου ἐκ Πύργου, ἐνωθέντας διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου, εύχομαι βίον εύτυχῆ καὶ ἀνέφελον.

Τὴν 30.6.69 ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 74 ἔτῶν ὁ 'Ιωάννης Β. Νέκος ἐκ Κάτω Κονίτσης.

Τὴν 8.7.69 ἀπεβίωσεν εἰς 'Ιωάννινα ὁ ἐκ Βουρμπιάνης Βασίλειος Λ. Πρόκος ἔτῶν 73 'Ομοίως εἰς 'Ιωάννινα ἀπεβίωσεν τὴν 20.7.69 εἰς ἡλικίαν 85 ἔτῶν ὁ ἐκ Βουρμπιάνης καταγόμενος παλαιὸς καὶ γνωστὸς ἐργολάβος οἰκοδομῶν Βασίλειος Α. Λιόλης.

Τὴν 29.5.69 ἀπεβίωσεν εἰς Βούρμπιανην εἰς ἡλικίαν 76 ἔτῶν ὁ Εύάγγελος Στεφάνου καὶ τὴν 25.6.69 εἰς Γαναδίὸν (Μολίστης) ἡ 'Αναστασία χήρα Γ. Γκουβέλη ἔτῶν 89.

—Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ 45ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κυψέλης 'Αθηνῶν, ἀπέστειλαν 202 μικροδέματα μὲ διάφορα δῶρα πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου 'Αμαράντου.

—'Ανεχώρησεν δι' 'Αθήνας ὅπου μετεκπαιδεύεται, ὁ δημοδιδάσκαλος κ. 'Ανδρέας 'Αναγνωστόπουλος.

—'Ο κ. Σόλων Μ. Βλάχος ἐγένετο εύτυχῆς πατὴρ θήλεος τέκνου, παρομοίως καὶ ὁ κ. Εύσταθιος Παπαδῆμος.

—'Απεβίωσεν εἰς 'Ιωάννινα εἰς ἡλικίαν 73 ἔτῶν καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ χωρίον του Πύργου ὁ γνωστὸς ἐπιχειρηματίας - κτηματίας 'Ιωάννης Πούλιος.

—Εἰς 'Αμάραντον ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 91 ἔτῶν ἡ Βασιλικὴ χήρα 'Αθανασίου Γιαννάκη.

—Εἰς Κόνιτσαν ἀπεβίωσαν, τὴν 26)4)69

εἰς ἡλικίαν 69 ἔτῶν ὁ ἐκ Β. 'Ηπείρου Βασίλειος Καραγιάννης καὶ τὴν 2)5)69 ὁ ἐξ 'Αρίστης συνταξιούχος δημοτοςτάθης 'Ιωάννης Παπανικολάου.

—Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Β' 'Αντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Γιατίλη εἰς 'Ιωάννινα μετέβησαν πρὸς ύποδοχὴν του καὶ ἔκθεσιν τῶν αἰτημάτων μας καὶ οἱ κ.κ. Δήμαρχος Κονίτσης καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς 'Επαρχίας μας.

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ καὶ γλέντια καὶ χοροὺς ἐορτάσθηκε καὶ ἐφέτος τὸ πανηγύρι τῆς 'Αγίας Παρασκευῆς στὸ ὄμώνυμο χωριό (πρώην Κεράσοβο), καὶ πολλοὶ ἦταν οἱ ξενητεμένοι ποὺ κατέφθασαν στὸ χωριό τους ἀπὸ τὴν 'Αθήνα καὶ ἄλλα μέρη, ὅπως οἱ κ.κ. Σπ. Τσιάτσης, ὁ ὁποῖος ἐδώρησε καὶ πολυτελῆ πολυέλαιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Εύάγ. Ζούκας, Γεωργ. Γκουκέτας, Παντελῆς Γαλάνης κ. ἄ.

—Τὴν ἐσπέραν τῆς 1.8.69 ἡ Κόνιτσα, ὅπως καὶ ὀλόκληρος ὁ νομὸς 'Ιωαννίνων παρέμεινον ἐπὶ δίωρον εἰς τὸ σκότος συνεπεία βλάβης εἰς τὸν σταθμὸν Δ.Η.Ε. 'Ελεούσης τὴν ὅποιαν προεκάλεσεν κεραυνός.

Εἰς ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν 'Επαρχίαν μας πλὴν τῆς πόλεως Κονίτσης καὶ τῆς περιοχῆς της ἐσημειώθησαν ραγδαία βροχοπτώσεις.

—Τὴν 2.8.69 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπιθεώρησεν τὸ ἐνταῦθα ύποκατάστημα ὁ Διοικητὴς τῆς Α.Τ.Ε. στρατηγὸς ἐν Π.Δ. κ. Ν. Κουρκουλάκος.

‘Ομοίως τὴν 2.8.69 ἀφίχθη καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ύπουργείου Δημ. Τάξεως κ. Πέτρος Κωτσέλης.

—Κατόπιν διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἀνεδείχθησαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Αθλητικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Συλλόγου ΠΙΝΔΟΣ Κονίτσης οἱ ἐξῆς. Πρόεδρος ὁ κ. Χριστόφορος Τσούτσης, 'Αντιπρόεδρος ὁ κ. Γεώρ. Νικολόπουλος, Γραμματεὺς ὁ κ. 'Ιωάν. Γουσγούνης, Ταμίας ὁ κ. Δημ. Πούλιος, 'Εφορος ύλικοῦ ὁ κ. Κων. Μπούζμπουλας, καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. 'Αθαν. Παΐσιος καὶ Χριστ. Κοτύλιας.

—Ἐορτάσθησαν μὲ γλέντια τὰ πανηγύρια τῆς Μεταμορφώσεως εἰς τὰ χωριά 'Ελεύθερον καὶ Κλειδωνιά, καθὼς καὶ τοῦ 'Αγίου Νικάνωρος στὸ ὄμώνυμο χωριό ἐξωκκλήσι καὶ στὸ χωριό Καλλιθέα.

—Τὴν 8.8.69 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ ἀντιπράτηγος κ. Ψαράκος Διοικητὴς Ταγμάτων 'Εθνοφυλακῆς καὶ 'Επιθεωρήσεων τὸ ἐνταῦθα τάγμα ώς καὶ τὴν διλοχίαν Πυρσογιάννης.

—Καταρτίζεται ὁ ὄριστικὸς κατάλογος τῶν ἀστέγων Δημοτῶν Κονίτσης οἱ ὅποιοι θὰ λάβουν δημοτικὰ οἰκόπεδα εἰς θέσιν Γραβίτσια.

—Συμβολαιογράφος Κονίτσης διωρίσθη ὁ ἐκ Παπίγκου κ. 'Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου.

—Τὴν 12.8.69 ὁ Νομάρχης κ. Α. Μάλλιαρης ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας Μολυβδοσκεπάστου, 'Αερόπετρας καὶ Μαζίου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν διαφύρων ζητημάτων. Εἰς Κόνιτσαν ἐξήτασεν παράπονα τῶν κατοίκων Κά-

τω Κονίτσης σχετικῶς μὲ τὸ ζῆτημα τῆς λευψυδρίας.

—'Επέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Δήμαρχος κ. Θ. Καρατζῆμος.

—'Υπὲ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου ἐνισχύθησαν οἰκονομικῶς αἱ Κοινότητες Βουρμπιάνης καὶ Πληκατίου, μὲ τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν ἔκάστη.

—Μὲ ἔξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐορτάσθηκε τὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας "Ἄνω Κονίτσης. Οἱ προσκυνηταὶ πάρα πολλοί, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν Κόνιτσαν Ἐπιθεωρητὴς Χωροψυλακῆς ὑποστράτηγος κ. Ἀπόστολος Μάλλιος συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Διοικητοῦ χωρ.)κῆς Ἡπείρου συντ)ρχου κ. Διον. Βλάχου κ. ἄ.

Μὲ ἔξαιρετικὴν κοσμοσυρροὴν ἐορτάσθη ἐπίσης ἡ πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μονῆς Μολυβδοσκεπάστου.

---Καὶ τὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν Πύργου Φούρκας, Γοργοποτάμου, Ἀετομηλίτσης κλπ. ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν. Εἰς δὲν τὴν Πυρσόγιανην ἡ κοσμοσυρροὴ ὑπῆρξεν μεγάλη καὶ τὸ γλέντι ἐσυνεχίσθη ἐπὶ διήμερον διότι τὴν 16. 8.69 ἔκανε ἐορτὴν καὶ συνεστίασιν καὶ ὁ Σύλλογος Πυρσογιαννιτῶν.

—Καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Λάκκας, Ἄώου, Πολαιωσέλι, Πάδες, Ἀρματα καὶ ίδιως εἰς τὸ πολυάνθρωπον Δίστρατον, τὸ γλέντι ἐκράτησεν επὶ τριήμερον ὡς συνήθως.

—'Ανεχώρησε μετατεθεὶς ὁ ιατρὸς τοῦ Νοσοκομείου μας κ. Παν. Βαλκανιώτης.

—Τὴν 20.8.69 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ταχυδρομείων κ. Θεόδωρος Πάτκος, ὁ ὑποῖος ἐπιθεώρησεν τὸ ἐνταῦθα Ταχυδρομικὸν κατάστατημα.

—'Ομοίως τὴν 20.8.69 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν καὶ ὁ κ. Νομάρχης.

—'Απὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Κόνιτσαν μικρὸν Λούνα - Πάρκ, μὲ διάφορα τιαιχινιδια, παιδικὲς κούνιες κλπ.

—Τὴν 23.8.69 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Α' ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔτυχεν θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως.

'Ο κ. Ἀντιπρόεδρος ἀπαντῶν καταλήλως εἰς προσφώνησιν τοῦ κ. δημάρχου ηύχαριστησε σύτὸν εἰς τὸν λαὸν Κονίτσης καὶ διὰ τὴν πρόσκλησιν ὅπως ἐγκαινιάσῃ τὸ Γυμνάσιον τῆς Κονίτσης ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ.

Κατόπιν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἀνεχώρησεν διὰ Ἀγίου Παρασκευῆν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ Πυρσόγιανην, ὅπου τοῦ ἐπεφυλάχθη ἐγκάρδια ὑποδοχή.

—Τὴν 24.8.69 τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Κεντρικὴν ἰλατεῖαν Κονίτσης ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτυτος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός μὲ θέμα «Κοσμᾶς ὁ Αίτωλός» ἐπὶ τῇ εὔκαιρᾳ ἀνεκοίνωσεν ὅτι προτίθεται νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ ἐκκλησίαν ἐπ' ὄνόματι τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ.

—'Υπὸ τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας 'Ελλασίου κατεσκευάσθη Χαλκίνη προτοτομὴ τοῦ αειμνήστου δημοδιδασκάλου Βουρμπιάνης Χαραλ. Ρεμπέλη.

—Τὴν 26.8.69 ἔληξεν καὶ ἡ Β' κατασκηνωτικὴ περίοδος εἰς τὰς μαθητικὰς κατασκηνώσεις Κονίτσης - Πεκλαρίου.

—'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανὸς ἡ κυρία Εύανθια Ν. Ζδράβου, ὁ κ. Λάκης Α. Ζδράβος οἰκογενειακῶς, ἡ δὶς Ἀρσινόη Κωλέτση, ὁ κ. Δημήτριος Α. Στεφάνου ἡ κυρία Σούλα Α. Γκότζου κ. ἄ. 'Ομοίως ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Βούρμπιανην οἱ κ.κ. Γεωργ. Χ. Εύθυμιοι, Νικ. Παπασωτηρίου συν)χος Γυμνασιάρχης Σωκρ. Μπάρκης κ. ἄ. 'Ἐκ Ζακύνθου ἀφίχθη οἰκογενειακῶς ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ μας κ. 'Αλέκος Λαμπρίδης. 'Ἐκ Δ. Γερμανιας ὁ κ. Σωκράτης Μάνθος, ἐκ Ν. 'Υόρκης διὰ Πύργον ὁ κ. Δημήτριος Λάζος καὶ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Πάδες ὁ ἀρχιατρος κ. Νικ. Γιάκας ἐπίσιμος ὁ κ. Δημήτριος Μηλίγκος οἰκογενειακῶς, ὁ κ. 'Ιωάννης Βασιώτης, ὁ διευθυντὴς τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Κων)νος Καραγιάννης.

—'Ανεχώρησαν διὰ Κογκὸ ὁ ἐκ Πύργου κ. 'Ανδρέας Σιούτης.

—'Ο κ. Φώτιος Γκούμας ἐγένετο πατὴρ ἀρρενος τέκνου.

—Τὴν 6.8.69 ὁ κουρεὺς κ. Βασίλειος Γκανίνος ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Σωτηρίου Σωτηρίου Β. Βαγενᾶ χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Θωμᾶς. Τὴν 24.8.69 ἡ κ. Χρυσύνη Σταύρου ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Σπ. Ζδράβου χαρίσασα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα 'Αλέξανδρος. 'Ομοίως ὁ κ. Εύάγγελος Μπούνας μετὰ τῆς κυρίας του Χρυσούλας ἀνεδέχθησαν ἀπὸ τὴν 'Ι. Κολυμβήθραν τὸ κοριτσάκι τοῦ ἀδελφοῦ των κ. Γεωργ. Μπούνας ὁνομάσαντες αὐτὸν Βασιλικούλα καὶ ἡ δὶς Καλλιόπη Κ. Παπαμιχαήλ ἀνεδέχθη τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κων)νου Ζακοπούλου χαρίσασα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ πατοῦ τοῦ 'Απόστολος.

—'Ετελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ ἔξῆς γάμοι.

—Τὴν 31.7.69 τοῦ κ. Βασίλειου Α. Γκότζου μετὰ τῆς 'Ιταλίδος δίδας Μπόνας Καπέλη.

—Τὴν 15.8.69 τοῦ κ. Χαραλάμπους Μωϊσίδου μετὰ τῆς δίδος Νιόβης Μονέδα ἐκ Γεροπλατανου. Τὴν 24.8.69 τοῦ κ. Παναγιώτου Σειρίλα ἐκ Καλαμάτας μετὰ τῆς δίδος Παναγιώτας Πρ. Κυρτζόγλου. Καὶ εἰς Κόνιτσαν τὴν 24.8.69 τοῦ κ. Δημητρίου Μ. Μούσιου μετὰ τῆς δίδος 'Αναστασίας Π. Καλογήρου τοὺς στεφανους ἀντήλλαξαν ὁ κ. Θωμᾶς Κολοκύθας μετὰ τῆς μνηστῆς του.

—Ἃήν 5.8.69 ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 60 ἔτῶν ὁ 'Ιωάννης Ζδράβος. Τὴν 11.8.69 ὁ Θεόδωρος 'Εξάρχου καὶ τὴν 15.8.69 ἡ ὑπεραινόδιες γραία (106 ἔτῶν) Χάιδω Ν. Γκατζιάσιφα ἡ Βλάχου ἐκ Κάτω Κονίτσης. 'Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ὁ πατριώτης μας Χαράλαμπος Γ. Νάσης, σιδηροδρομικός.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι ἐπιθυμοῦντες νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιάννης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.

Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδημίας 63, 632-595
Νίκος Πύρρος, Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Πέτρος Φρόντζος, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἰω. Ἀδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6, τηλ 526-669
Μιχ. Μαρτσέκης, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκτης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746

Εὐάγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55,
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072

Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49α, τηλ. 634-470, οἰκία: 651-498

Παντελής Γιαννούλης, Καρδιολόγος, Ε. Ἀντω-

νιάδου 1, τηλ. 815-850

Βασ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος-Παθολόγος,
Κασσαβέτη 7 Κηφισιά, τηλ. 8-012-707

Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563

Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὁκτωβρίου
242, τηλ 813-664

Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612

Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ 641-872

Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ 722-507

Μιχ. Μηλίγκες, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκα-
λιστήρη 18, τηλ. 874-568

Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ-Γυναικολόγος, Ὁ-
μήρου 58, Τηλ. 623.210

Ἀνδρέας Μπούζας δόφθαλμίστρος Σκουφᾶ 59
τηλ. 611.172

Ἰωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος-Ἀναι-
σθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664

Νικόλαος Τράντας, Οφθαλμίατρος-Ὑφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717

Βασίλειος Χρήστου, Ακτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391

Χρήστος Χρήστου, Χειρουργὸς, Λιβίνη 4 (τέρ-
μα Ἰπποκράτους), τηλ. 647-765

Τάκης Γούσιας, Ἰατρὸς-Χειρουργὸς
Βασ. Σοφίας 37, τηλ 716-090

Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος-Καρδιολό-
γος, Κύπρου 72, τηλ. 845.593

Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος-Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρ. Πύρρος,
Νικ. Πύρρος
Σερ. Φράγκος
Κωσ. Φρόντζος
Κωσ. Λαζαρίδης
                        όδος Μπότσαρη
                        »   »
                        »   Καπλάνη
                        »   Μπότσαρη
                        »   28ης Οκτω-
                        βρίου 75

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Εύάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ 613-508
Φούλα Κρέμου, Βουκουρεστίου 20, Τηλ. 611.786
Κ. Φλώρος, Χαρ. Τρικούπη 65, Τηλ. 625.177

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙ- ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κλ.π.

Λέανδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σο-
φίας 133, τηλ. 662-893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, Τιολ. μηχανικός, Σωκράτους
59, τηλ. 520-719

Κωντίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Ἀριστεί-
δου 10, τηλ. 234-225

Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος—ήλεκτρολόγος,
Θεμιστοκλέους 42, τηλ. 619-805

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ. Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαμ. Παπαχρήστου, μη-
χανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821
τηλ. 363-145

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἰωάννινα», Ν. Τσάκας, Βεραντζέρου 10, τηλ.
523-204

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ. Παγώνης καὶ Ε.
Τσάνος, Οδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Ἀγ.
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσώ
ρουχα—Δαντέλλες—Πλεκτὰ κλπ.), Μίλτος
Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναϊδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» Ἀφοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη
34δ, τηλ. 234-070

Κορνίζες — Πίνακες, Σδρέβος, Βύσσης 21,
τηλ. 314 264

Ραφεῖον: Φροντζός Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἴδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ.,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ 236-927

Λογιστικὰ Νίκος Βρυζώνης Ἐπιδαύρου 21,
τηλ. 534-605

Ἐλαιοχρωματιστὴς Ἀνδρέας Γκόντζος, Φω-
τομάρα 49, τηλ 917-8 2

Ραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Φειδίου 2, Τηλ. 627-193
Εύθ. Κήττας: Ἐμπορος ξυλείας δόδος Δημοσθέ-
νους 69, τηλ. 529-538

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθαν. Μανέκας, ώτορινολαρυγγολόγος
δόδος Καραϊσκάκη

Ἀλ. Πηγαδᾶς, δόδοντίατρος, Γιαλί-Καφενὲ

Κων. Κίγκας, » δόδος Σαμο λ
Δημ. Κήττας Παθολόγος 28 Ὁκτωβρίου 12
Τηλ. 82-52

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος : Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσο»
δόδος Καραϊσκάκη 9